

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	Raad	
2002/C 110 E/01	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 20/2002 door de Raad vastgesteld op 4 december 2001 volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA)	1
2002/C 110 E/02	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 21/2002 door de Raad vastgesteld op 6 december 2001 volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot vierentwintigste wijziging van Richtlijn 76/769/EEG van de Raad inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (pentabroomdifenylether)	23
2002/C 110 E/03	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 22/2002 door de Raad vastgesteld op 6 december 2001 volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautair actieprogramma ter ondersteuning van niet-gouvernementele organisaties die voornamelijk werkzaam zijn op het gebied van milieubescherming	27
2002/C 110 E/04	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 23/2002 door de Raad vastgesteld op 6 december 2001 volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 97/67/EG met betrekking tot de verdere openstelling van de postmarkt in de Gemeenschap voor mededinging	37

I

(Mededelingen)

RAAD

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 20/2002

door de Raad vastgesteld op 4 december 2001

met het oog op de aanneming van Richtlijn 2002/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA)

(2002/C 110 E/01)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De doelstellingen van het milieubeleid van de Gemeenschap omvatten in het bijzonder behoud, bescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu, bescherming van de gezondheid van de mens en behoedzaam en rationeel gebruik van natuurlijke hulpbronnen. Dit beleid berust op het voorzorgsbeginsel, het beginsel van preventief handelen, het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden, en het beginsel dat de vervuiler betaalt.
- (2) Het beleidsplan en actieprogramma van de Europese Gemeenschap op het gebied van het milieu en duurzame ontwikkeling („vijfde milieuactieprogramma”) ⁽⁵⁾ stelt dat de verwezenlijking van duurzame ontwikkeling ingrijpende veranderingen in de huidige ontwikkelings-, productie-, consumptie- en gedragspatronen vereist en pleit onder meer voor de beperking van de verspilling van

natuurlijke hulpbronnen en voor de voorkoming van verontreiniging. Dit programma noemt afgedankte elektrische en elektronische apparatuur, hierna ook „AEEA” genoemd, als een van de doelgebieden voor regelgeving waar het gaat om de toepassing van de uitgangspunten preventie, nuttige toepassing en veilige verwijdering van afval.

- (3) Volgens de mededeling van de Commissie van 30 juli 1996 betreffende de actualisering van de communautaire strategie voor het afvalbeheer mag het ontstaan van afvalstoffen dan onvermijdelijk zijn, doch neemt dit niet weg dat zij dienen te worden hergebruikt of teruggewonnen in de vorm van materialen of energie.
- (4) De Raad heeft in zijn resolutie van 24 februari 1997 betreffende een communautaire strategie voor het afvalbeheer ⁽⁶⁾ met nadruk gewezen op de noodzaak de terugwinning van afvalstoffen te bevorderen, teneinde de hoeveelheid afval voor verwijdering te verminderen en de natuurlijke hulpbronnen te sparen, met name door hergebruik, recycling, compostering en terugwinning van energie uit afvalstoffen, en heeft erkend dat bij de keuze van alternatieven in elk specifiek geval rekening moet worden gehouden met milieueffecten en economische effecten, maar heeft daaraan toegevoegd dat hergebruik en terugwinning van materiaal de voorkeur verdienen indien en voorzover zij uit milieuoogpunt het beste alternatief zijn, in afwachting van wetenschappelijke en technologische vooruitgang en verdere ontwikkeling van levenscyclusanalyses; voorts heeft de Raad de Commissie uitgenodigd zo snel mogelijk een passend vervolg te ontwikkelen voor de projecten van het programma prioritaire afvalstromen, met inbegrip van AEEA.
- (5) Het Europees Parlement heeft in zijn resolutie van 14 november 1996 ⁽⁷⁾ de Commissie gevraagd voorstellen in te dienen voor richtlijnen voor een aantal prioritaire afvalstromen, waaronder afgedankte elektrische en elektronische apparaten, en om dergelijke voorstellen te baseren op het principe van producentenverantwoordelijkheid. Het Europees Parlement heeft in dezelfde resolutie de Raad en de Commissie verzocht om op de beperking van de hoeveelheid afval gerichte voorstellen in te dienen.

⁽¹⁾ PB C 365 E van 19.12.2000, blz. 184, en PB C 240 E van 28.8.2001, blz. 298.

⁽²⁾ PB C 116 van 20.4.2001, blz. 38.

⁽³⁾ PB C 148 van 18.5.2001, blz. 1.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 15 mei 2001 (PB C 34 E van 7.2.2002, blz. 136), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 4 december 2001 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁵⁾ PB C 138 van 17.5.1993, blz. 5.

⁽⁶⁾ PB C 76 van 11.3.1997, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB C 362 van 2.12.1996, blz. 241.

- (6) Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen ⁽¹⁾, bepaalt dat bijzondere bepalingen of bepalingen ter aanvulling van die van Richtlijn 75/442/EEG voor het beheer van bepaalde categorieën afvalstoffen in bijzondere richtlijnen kunnen worden vastgesteld.
- (7) Het aanbod van AEEA in de Gemeenschap neemt snel toe, de aanwezigheid van gevaarlijke onderdelen in elektrische en elektronische apparatuur levert in de afvalfase ernstige moeilijkheden op, en recycling van AEEA vindt niet in voldoende mate plaats.
- (8) De doelstelling om het beheer van AEEA te verbeteren, kan niet op doeltreffende wijze door de lidstaten afzonderlijk worden verwezenlijkt. In het bijzonder kunnen verschillen tussen de nationale toepassingen van het beginsel van producentenverantwoordelijkheid leiden tot substantiële verschillen in de financiële lasten voor ondernemers. Het bestaan van verschillen in nationaal beleid ten aanzien van het beheer van AEEA belemmert de doeltreffendheid van het recyclingbeleid. Daarom moeten de belangrijkste criteria op communautair niveau worden vastgesteld.
- (9) De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing op alle betrokken producten en producenten, ongeacht de verkoopstechniek, dus met inbegrip van afstandsverkoop en elektronische handel. In dit verband moeten producenten en distributeurs die kanalen voor afstandsverkoop en elektronische handel gebruiken, voorzover uitvoerbaar, dezelfde verplichtingen hebben, waaraan op dezelfde wijze de hand moet worden gehouden, om te voorkomen dat andere distributiekkanalen de kosten moeten dragen van de bepalingen van deze richtlijn met betrekking tot AEEA waarvan de apparatuur op afstand of elektronisch is verkocht.
- (10) Deze richtlijn moet van toepassing zijn op alle door consumenten gebruikte elektrische en elektronische apparaten alsook op voor bedrijfsmatig gebruik bedoelde elektrische en elektronische apparaten die in de huishoudelijk-afvalstroom terecht kunnen komen. Deze richtlijn dient te gelden zonder afbreuk te doen aan de Gemeenschapswetgeving betreffende veiligheids- en gezondheidsvoorschriften ter bescherming van eenieder die in contact komt met AEEA, en aan de specifieke Gemeenschapswetgeving betreffende afvalbeheer, in het bijzonder Richtlijn 91/157/EEG van de Raad van 18 maart 1991 inzake batterijen en accu's die gevaarlijke stoffen bevatten ⁽²⁾.
- (11) Door de producentenverantwoordelijkheid vast te leggen bevordert deze richtlijn dat bij het ontwerp en de productie van elektrische en elektronische apparatuur ten volle rekening wordt gehouden met reparatie, de mogelijkheid tot verbetering, hergebruik, demontage en recycling daarvan en dat deze aspecten worden vergemakkelijkt.
- (12) Gescheiden inzameling is de allereerste voorwaarde om de specifieke behandeling en recycling van AEEA te waarborgen, en is noodzakelijk om het vastgestelde niveau van bescherming van de gezondheid van mens en milieu in de Gemeenschap te halen. De consument moet actief bijdragen tot het succes van deze inzameling en moet worden aangemoedigd AEEA in te leveren. Met het oog daarop moeten geschikte voorzieningen voor het inleveren van AEEA, met inbegrip van openbare inzamelpunten waar particuliere huishoudens hun afval ten minste kosteloos moeten kunnen inleveren, worden opgezet. De bepalingen van deze richtlijn vormen geen beperking voor de voor deze inzamelingssystemen beschikbare financieringsbronnen, waaronder eventueel, bijvoorbeeld, bijdragen van distributeurs en/of producenten.
- (13) Voor AEEA van particuliere huishoudens moet een bepaalde inzamelingsdoelstelling worden nagestreefd om in de Gemeenschap het vastgestelde beschermingsniveau alsmede geharmoniseerde milieudoelstellingen te realiseren en meer in het bijzonder om te waarborgen dat de lidstaten zich inspannen om doelmatige inzamelingssystemen op te zetten.
- (14) Een specifieke behandeling van AEEA is onontbeerlijk om de verspreiding van verontreinigende stoffen in het gerecycleerde materiaal of in de afvalstroom tegen te gaan. Een dergelijke behandeling vormt de meest doeltreffende manier om te garanderen dat het door de Gemeenschap vastgestelde milieubeschermingsniveau wordt bereikt. Installaties of bedrijven die recycling- en verwerkingsactiviteiten uitvoeren, moeten aan minimale normen voldoen om negatieve milieueffecten in verband met de verwerking van AEEA te voorkomen. Er moet geavanceerde technologie voor verwerking, nuttige toepassing en recycling worden gebruikt, mits die technologie de gezondheid van de mens en een hoogwaardige milieubescherming garandeert.
- (15) Hoewel voorrang wordt gegeven aan het hergebruik van complete apparaten, dient er een hoog niveau van recycling en nuttige toepassing te worden bereikt en moeten producenten worden gestimuleerd om gerecycleerd materiaal in nieuwe apparatuur te verwerken.
- (16) De voornaamste uitgangspunten ten aanzien van de financiering met betrekking tot het beheer van AEEA moeten door de Gemeenschap worden vastgesteld en de financieringsstelsels moeten tot hoge inzamelingsniveaus bijdragen alsook tot de toepassing van het beginsel van producentenverantwoordelijkheid. Wil men dat het beginsel van producentenverantwoordelijkheid maximaal nut aanbrengt, dan moeten de producenten worden aangemoedigd hun verantwoordelijkheid op individuele basis na te komen, met dien verstande dat zij reeds vóór het van kracht worden van de financieringsverplichting waarin deze richtlijn voorziet, dienen bij te dragen tot de financiering van het beheer van afgedankte producten die in de handel werden gebracht en van afval dat afkomstig is van producenten die niet langer aanwezig zijn op de markt of wier identiteit niet meer kan worden vastgesteld op het moment waarop de kosten ontstaan.

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.7.1975, blz. 47. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 96/350/EG van de Commissie (PB L 135 van 6.6.1996, blz. 32).

⁽²⁾ PB L 78 van 26.3.1991, blz. 38. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 98/101/EG van de Commissie (PB L 1 van 5.1.1999, blz. 1).

- (17) Gebruikers van elektrische en elektronische apparatuur in particuliere huishoudens dienen de mogelijkheid te hebben hun AEEA ten minste kosteloos in te leveren. De producenten dienen derhalve de inzameling door inzamelingsfaciliteiten, en de verwerking, nuttige toepassing en verwijdering van AEEA te financieren. Voor die financiering zou rekening kunnen worden gehouden met de feitelijke kosten van de behandeling per product. De verantwoordelijkheid voor de financiering van het beheer van de historische voorraad aan afgedankte apparatuur zou een taak van alle huidige producenten tezamen moeten zijn, waarvan zij zich kwijten door het opzetten van individuele of collectieve systemen. De collectieve systemen mogen niet zodanig zijn dat fabrikanten van gespecialiseerde producten, kleine producenten, importeurs en nieuwkomers op de markt ervan worden uitgesloten. De bepalingen van deze richtlijn leggen geen beperkingen op aan de bronnen die zouden kunnen bijdragen tot zulke financieringssystemen, waartoe bijvoorbeeld bijdragen door middel van een zichtbare heffing zouden kunnen behoren, mits die verenigbaar is met regels van de interne markt en mededingingsregels.
- (18) Voorlichting van de gebruikers over de inzamelingssystemen en over hun rol bij het beheer van AEEA is onontbeerlijk om de inzameling van AEEA te doen slagen. Dit houdt ook in dat elektrische en elektronische apparatuur die in vuilnisbakken of vergelijkbare vormen van gemeentelijke afvalinzameling terecht zou kunnen komen, van een duidelijk merkteken wordt voorzien.
- (19) De door producenten te verstrekken informatie ter identificatie van onderdelen en materialen is van belang om het beheer, en in het bijzonder de verwerking en de nuttige toepassing/ recycling, van AEEA te vergemakkelijken.
- (20) Gegevens over het gewicht en, indien dat niet mogelijk is, het aantal van elektrische en elektronische apparaten die in de Gemeenschap op de markt komen en over het niveau van inzameling, hergebruik (voorzover mogelijk met inbegrip van hergebruik van complete apparaten) en nuttige toepassing/recycling van AEEA zijn noodzakelijk om de verwezenlijking van de doelstellingen van deze richtlijn te kunnen meten.
- (21) De lidstaten kunnen ervoor opteren sommige bepalingen van deze richtlijn uit te voeren door middel van overeenkomsten tussen de bevoegde instanties en de betrokken bedrijfssectoren, mits aan bepaalde voorschriften is voldaan.
- (22) Volgens een comitéprocedure dient de Commissie zorg te dragen voor de aanpassing van sommige bepalingen van de richtlijn aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang, de lijst van producten die voor de doelstellingen ervan in aanmerking dienen te worden genomen, de selectieve verwerking van materialen en onderdelen van AEEA, de technische voorschriften voor de opslag en de verwerking van AEEA en het symbool ter aanduiding van AEEA.

- (23) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen dienen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽¹⁾,

HEBBERN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doelstellingen

Deze richtlijn is in de eerste plaats gericht op de preventie van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur, hierna te noemen „AEEA”, en daarnaast op hergebruik, recycling en andere vormen van nuttige toepassing van dergelijke afvalstoffen, teneinde de hoeveelheid te verwijderen afval te verminderen. Voorts beoogt deze richtlijn een verbetering van de milieuprestaties van alle marktdeelnemers die bij de levenscyclus van elektrische en elektronische apparatuur betrokken zijn, zoals producenten, distributeurs en consumenten en in het bijzonder de marktdeelnemers die rechtstreeks betrokken zijn bij de verwerking van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur.

Artikel 2

Toepassingsgebied

- Deze richtlijn is van toepassing op elektrische en elektronische apparatuur die onder de in bijlage I A genoemde categorieën valt, voorzover die apparatuur geen deel is van andere apparatuur welke niet onder het toepassingsgebied van deze richtlijn valt. Bijlage I B bevat een lijst van producten die onder de in bijlage I A genoemde categorieën vallen.
- Deze richtlijn geldt onverminderd de Gemeenschapswetgeving inzake veiligheids- en gezondheidseisen en de specifieke Gemeenschapswetgeving inzake afvalstoffenbeheer.
- Apparatuur die verband houdt met de bescherming van de wezenlijke belangen van de veiligheid van lidstaten, wapens, munitie en oorlogsmateriaal zijn van deze richtlijn uitgesloten. Zulks geldt evenwel niet voor producten die niet voor specifiek militaire doeleinden zijn bestemd.
- De lidstaten mogen kleine onafhankelijke producenten als bedoeld in artikel 3, onder i), a), met een omzet van minder dan 2 miljoen EUR en minder dan tien werknemers, tot ten hoogste vijf jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn vrijstellen van de financieringsvereisten van de artikelen 7 en 8. De lidstaten die dergelijke vrijstellingen verlenen, brengen de Commissie jaarlijks verslag uit over het aantal betrokken ondernemingen, het aantal producten, alsmede over eventuele negatieve effecten; daarbij wordt bijzonder aandacht besteed aan mogelijke verstoringen van de interne markt.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

Artikel 3

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) elektrische en elektronische apparatuur of EEA: apparaten die elektrische stromen of elektromagnetische velden nodig hebben om naar behoren te kunnen werken en apparaten voor het opwekken, overbrengen en meten van die stromen en velden, die onder een van de in bijlage I A genoemde categorieën vallen en bedoeld zijn voor gebruik met een spanning van maximaal 1 000 volt bij wisselstroom en 1 500 volt bij gelijkstroom;
- b) afgedankte elektrische en elektronische apparatuur of AEEA: elektrische of elektronische apparaten die afvalstoffen vormen in de zin van artikel 1, onder a), van Richtlijn 75/442/EEG, daaronder begrepen alle onderdelen, subeenheden en verbruiksmaterialen die deel uitmaken van het product op het moment dat het wordt afgedankt;
- c) preventie: maatregelen ter vermindering van de hoeveelheid en de milieuschadelijkheid van AEEA en de daarin aanwezige materialen en stoffen;
- d) hergebruik: handelingen waardoor AEEA of onderdelen daarvan opnieuw worden gebruikt voor hetzelfde doel als waarvoor zij oorspronkelijk zijn ontworpen, daaronder begrepen verder gebruik van de apparatuur of onderdelen daarvan die bij inzamelpunten, distributeurs, recyclingbedrijven of fabrikanten worden ingeleverd;
- e) recycling: terugwinning in een productieproces van afvalmaterialen voor het oorspronkelijke doel of voor andere doeleinden, doch met uitzondering van terugwinning van energie, waaronder verstaan wordt het gebruik van brandbare afvalstoffen voor de opwekking van energie door rechtstreekse verbranding met of zonder andere afvalstoffen, doch met terugwinning van de warmte;
- f) nuttige toepassing: de in bijlage II B bij Richtlijn 75/442/EEG bedoelde toepasselijke handelingen;
- g) verwijdering: de in bijlage II A bij Richtlijn 75/442/EEG bedoelde toepasselijke handelingen;
- h) verwerking: activiteiten na de afgifte van AEEA aan een inrichting voor verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen, demontage, shredderen, nuttige toepassing of voorbereiding voor verwijdering, en andere handelingen voor de nuttige toepassing en/of verwijdering van AEEA;
- i) producent: eenieder die ongeacht de verkooptechniek, met inbegrip van technieken voor verkoop op afstand overeen-

komstig Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 1997 betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten⁽¹⁾:

- a) onder zijn eigen merk elektrische en elektronische apparatuur vervaardigt en verkoopt,
- b) onder zijn eigen merk apparatuur verkoopt die door andere leveranciers is geproduceerd, of
- c) beroepsmatig elektrische en elektronische apparatuur invoert in, respectievelijk uitvoert uit een lidstaat;
- j) distributeur: eenieder die op commerciële basis elektrische of elektronische apparatuur levert aan degene die deze apparatuur zal gebruiken;
- k) AEEA van particuliere huishoudens: AEEA die afkomstig is van particuliere huishoudens en van commerciële, industriële, institutionele en andere bronnen en die naar aard en hoeveelheid met die van particuliere huishoudens vergelijkbaar is;
- l) gevaarlijke stoffen of preparaten: stoffen of preparaten die op grond van Richtlijn 67/548/EEG van de Raad⁽²⁾ of Richtlijn 1999/45/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽³⁾ als gevaarlijk moeten worden beschouwd.

Artikel 4

Gescheiden inzameling

1. Wat AEEA van particuliere huishoudens betreft, dragen de lidstaten er zorg voor dat 30 maanden na de inwerking-treding van deze richtlijn:

- a) systemen worden ingevoerd zodat de laatste houders en de distributeurs dergelijke afvalstoffen ten minste kosteloos kunnen inleveren. De lidstaten dragen zorg voor de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke inzamelingsinrichtingen, met name rekening houdend met de bevolkingsdichtheid;
- b) de distributeurs de verantwoordelijkheid hebben ervoor te zorgen dat bij de levering van een nieuw product ten minste kosteloos een gelijke hoeveelheid van zulk afval bij de distributeur kan worden ingeleverd, mits de apparatuur van een gelijkwaardig type is en dezelfde functies had als de geleverde apparatuur. De distributeurs kunnen dat doen met alternatieve regelingen, bijvoorbeeld door het afval op de plaats van verkoop of levering aan te nemen, of met gelijkwaardige regelingen met derden die in hun naam handelen, mits de inlevering van AEEA kosteloos blijft en voor de laatste houder niet bemoeilijkt wordt.

⁽¹⁾ PB L 144 van 4.6.1997, blz. 19.

⁽²⁾ PB L 196 van 16.8.1967, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/59/EG van de Commissie (PB L 225 van 21.8.2001, blz. 1).

⁽³⁾ PB L 200 van 30.7.1999, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/60/EG van de Commissie (PB L 226 van 22.8.2001, blz. 5).

De lidstaten mogen evenwel, tot ten hoogste vijf jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn, alternatieve, gratis terugnamesystemen invoeren of vergemakkelijken, mits de inlevering van AEEA daardoor voor de laatste houder niet bemoeilijkt wordt. De lidstaten die van deze bepaling gebruikmaken, stellen de Commissie daarvan in kennis.

Onverminderd a) en b) kunnen de lidstaten de producenten toestaan om individuele en/of collectieve terugnamesystemen voor hun AEEA in te voeren en te exploiteren.

De lidstaten kunnen specifieke regelingen vaststellen voor de inlevering van AEEA als bedoeld onder a) en b) waaraan essentiële onderdelen ontbreken, of die afvalstoffen bevat welke niet als AEEA kunnen worden aangemerkt, of die tijdens het gebruik verontreinigd is geraakt (vooral radioactieve en biologische verontreinigingen).

2. Wat AEEA van andere dan particuliere huishoudens betreft en onverminderd artikel 8 dragen de lidstaten er zorg voor dat de producenten of derden die in hun naam handelen dergelijk afval inzamelen.

3. De lidstaten dragen er zorg voor dat de ingevolge de leden 1 en 2 ingezamelde AEEA getransporteerd wordt naar verwerkingsinrichtingen met een vergunning volgens artikel 5, tenzij de apparaten in hun geheel hergebruikt zullen worden. Zij zorgen ervoor dat voorgenomen hergebruik niet leidt tot omzeiling van deze richtlijn, in het bijzonder van de artikelen 5 en 6. De wijze van inzameling en transport van gescheiden ingezamelde AEEA moet optimaal hergebruik en recycling van daarvoor in aanmerking komende onderdelen en volledige apparaten mogelijk maken.

4. De lidstaten streven ernaar dat uiterlijk 36 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn gemiddeld ten minste vier kilogram AEEA van particuliere huishoudens per inwoner per jaar gescheiden wordt ingezameld.

Zodra het mogelijk is aan de hand van de krachtens artikel 11 verstrekte gegevens een streefcijfer voor de inzameling van AEEA vast te stellen, bijvoorbeeld in de vorm van een percentage van de hoeveelheid verkochte elektrische en elektronische apparatuur, stellen het Europees Parlement en de Raad op voorstel van de Commissie een bindend streefcijfer vast, rekening houdend met de technische en economische ervaringen in de lidstaten.

Artikel 5

Verwerking

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat de producenten, of derden die in hun naam handelen, overeenkomstig de Gemeenschapswetgeving afzonderlijk en/of gezamenlijk systemen in-

voeren voor de verwerking van AEEA. Om inachtneming van artikel 4 van Richtlijn 75/442/EEG te waarborgen, omvat de verwerking ten minste de verwijdering van alle vloeistoffen en een selectieve behandeling overeenkomstig bijlage II.

Andere verwerkingstechnieken die ten minste hetzelfde beschermingsniveau voor de menselijke gezondheid en het milieu bieden, kunnen volgens de procedure van artikel 13, lid 2, in bijlage II worden ingevoerd.

Voor milieubeschermingsdoeleinden kunnen de lidstaten minimumkwaliteitsnormen voor de verwerking van ingezamelde AEEA invoeren. De lidstaten die voor deze kwaliteitsnormen kiezen, brengen deze ter kennis van de Commissie, die deze normen bekendmaakt.

2. De lidstaten dragen er zorg voor dat inrichtingen of bedrijven waar verwerkingshandelingen worden verricht, in het bezit zijn van een vergunning van de bevoegde instantie overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van Richtlijn 75/442/EEG.

De in artikel 11, lid 1, onder b), van Richtlijn 75/442/EEG bedoelde afwijking van het vergunningsvereiste kan worden toegepast op handelingen voor de nuttige toepassing van AEEA, mits de bevoegde instanties vóór de registratie een inspectie uitvoeren teneinde te onderzoeken of aan artikel 4 van Richtlijn 75/442/EEG wordt voldaan.

De inspectie omvat verificatie van:

- a) type en hoeveelheid van het te verwerken afval;
- b) de algemene technische voorschriften die in acht moeten worden genomen;
- c) de nodige voorzorgsmaatregelen.

Deze inspectie vindt ten minste één keer per jaar plaats en de lidstaten delen de resultaten mee aan de Commissie.

3. De lidstaten dragen er zorg voor dat inrichtingen of bedrijven waar verwerkingshandelingen worden verricht de AEEA opslaan en verwerken volgens de technische voorschriften van bijlage III.

4. De lidstaten dragen er zorg voor dat aan de in lid 2 bedoelde vergunning of registratie alle voorwaarden zijn verbonden die nodig zijn om aan de eisen van de leden 1 en 3 te voldoen en de streefcijfers voor nuttige toepassing van artikel 6 te bereiken.

5. De verwerkingshandelingen mogen ook buiten de betrokken lidstaat of de Gemeenschap plaatsvinden, mits het transport van de AEEA in overeenstemming is met Verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB L 30 van 6.2.1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 1999/816/EG van de Commissie (PB L 316 van 10.12.1999, blz. 45).

De lidstaten kunnen zich echter tegen transporten verzetten overeenkomstig artikel 4, lid 3, onder c), eerste streepje, van Verordening (EEG) nr. 259/93, indien niet voldaan is aan de minimumkwaliteitsnormen voor de verwerking van lid 1.

6. De lidstaten moedigen inrichtingen of bedrijven waar verwerkingshandelingen worden verricht aan, gecertificeerde milieubeheerssystemen in te voeren in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 761/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2001 inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS) ⁽¹⁾.

Artikel 6

Nuttige toepassing

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat de producenten of derden die in hun naam handelen, individueel of collectief systemen invoeren voor de nuttige toepassing, in overeenstemming met de Gemeenschapswetgeving, van AEEA die ingevolge artikel 4 gescheiden is ingezameld. De lidstaten geven voorrang aan het hergebruik van volledige apparaten. Tot de in lid 4 bedoelde datum tellen deze apparaten niet mee voor de berekening van de in lid 2 vermelde streefcijfers.

2. Wat AEEA betreft die naar de in artikel 5 bedoelde verwerkingsinrichtingen wordt gestuurd, dragen de lidstaten er zorg voor dat de producenten uiterlijk 46 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn de volgende streefcijfers bereiken:

a) voor AEEA van categorie 1 van bijlage I A

— wordt het percentage nuttige toepassing tot ten minste 80 % van het gemiddelde gewicht per apparaat verhoogd, en

— wordt het percentage hergebruik en recycling van onderdelen, materialen en stoffen verhoogd tot ten minste 75 % van het gemiddelde gewicht per apparaat;

b) voor AEEA van de categorieën 3 en 4 van bijlage I A

— wordt het percentage nuttige toepassing tot ten minste 75 % van het gemiddelde gewicht per apparaat verhoogd, en

— wordt het percentage hergebruik en recycling van onderdelen, materialen en stoffen tot ten minste 65 % van het gemiddelde gewicht per apparaat verhoogd;

c) voor AEEA van de categorieën 2, 5, 6, 7, 9 en 10 van bijlage I A

— wordt het percentage nuttige toepassing tot ten minste 70 % van het gemiddelde gewicht per apparaat verhoogd, en

— wordt het percentage hergebruik en recycling van onderdelen, materialen en stoffen tot ten minste 50 % van het gemiddelde gewicht per apparaat verhoogd;

d) voor afgedankte gasontladinglampen wordt het percentage hergebruik en recycling van onderdelen, materialen en stoffen tot ten minste 80 % van het gewicht van de lampen verhoogd.

3. De lidstaten zien erop toe dat de producenten, of derden die in hun naam handelen, met het oog op de berekening van deze streefcijfers registers bijhouden van de hoeveelheid AEEA en de onderdelen, materialen en stoffen ervan wanneer deze de verwerkingsinrichting binnenkomen (input) en verlaten (output), en/of wanneer zij de inrichting voor nuttige toepassing of recycling binnenkomen (input).

De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 13, lid 2, nadere bepalingen vast, waaronder materiaalspecificaties, voor de controle op het bereiken van de in lid 2 genoemde streefcijfers. Zij legt deze maatregel uiterlijk 18 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn voor.

4. Vijf jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn stellen het Europees Parlement en de Raad op voorstel van de Commissie voor de volgende jaren streefcijfers voor nuttige toepassing en hergebruik/recycling vast, waaronder zo nodig ook voor hergebruik van volledige apparaten, en voor de producten die onder categorie 8 van bijlage I A vallen.

Artikel 7

Financiering met betrekking tot AEEA van particuliere huishoudens

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat de producenten 30 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn ten minste voorzien in de financiering van de inzameling, verwerking, nuttige toepassing en milieuhygiënisch verantwoorde verwijdering van AEEA van particuliere huishoudens vanaf de afgifte bij krachtens artikel 4, lid 1, gecreëerde inzamelingsinrichtingen.

2. De in lid 1 bedoelde financiering van het beheer van AEEA geschiedt door middel van collectieve en/of individuele systemen in overeenstemming met de Gemeenschapswetgeving. Er mag geen ongerechtvaardigd onderscheid bestaan tussen producenten die voor collectieve systemen kiezen en producenten die voor individuele systemen kiezen.

3. De verantwoordelijkheid voor de financiering van de kosten voor het beheer van AEEA die is ontstaan uit apparatuur die vóór de inwerkingtreding van deze richtlijn op de markt is gebracht („historische voorraad”), wordt gedragen door een of meer systemen waaraan alle producenten die op de markt aanwezig zijn, wanneer de betrokken kosten ontstaan, naar evenredigheid bijdragen.

⁽¹⁾ PB L 114 van 24.4.2001, blz. 1.

4. Het beheer van AEEA van producenten die niet meer op de markt zijn of die niet meer kunnen worden geïdentificeerd op het moment waarop kosten ontstaan, wordt eveneens bekostigd door de producenten, en de lidstaten kunnen bepalen dat zulks geschiedt overeenkomstig lid 3.

5. De lidstaten zorgen ervoor dat producenten die elektrische of elektronische apparatuur verkopen op afstand de voorwaarden van dit artikel ook in acht nemen voor apparatuur die wordt geleverd naar de lidstaat waar de koper van die apparatuur verblijft.

Artikel 8

Financiering met betrekking tot AEEA van andere gebruikers dan particuliere huishoudens

De lidstaten dragen er zorg voor dat 30 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn door de producenten wordt voorzien in de financiering van de inzameling, verwerking, nuttige toepassing en milieuhygiënisch verantwoorde verwijdering van door andere gebruikers dan particuliere huishoudens afgedankte na de inwerkingtreding van deze richtlijn op de markt gebrachte elektrische en elektronische apparatuur.

Voor AEEA die is ontstaan uit apparatuur die op de markt is gebracht vóór de inwerkingtreding van deze richtlijn („historische voorraad”) worden de kosten door de producenten gedragen. De lidstaten kunnen als alternatief bepalen dat andere gebruikers dan particuliere huishoudens ook geheel of gedeeltelijk deze kosten dragen.

Producenten en andere gebruikers dan particuliere huishoudens kunnen onverminderd de bepalingen van deze richtlijn andere financieringsregelingen overeenkomen.

Artikel 9

Informatie voor de gebruikers

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat gebruikers van elektrische en elektronische apparatuur in particuliere huishoudens de nodige informatie krijgen over:

- a) de voor hen beschikbare inleverings- en inzamelingssystemen,
- b) hun rol in de bevordering van hergebruik, recycling en andere vormen van nuttige toepassing van AEEA,
- c) de betekenis van het in bijlage IV weergegeven symbool.

2. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om de consumenten ertoe aan te moedigen de inzameling, verwerking en nuttige toepassing van AEEA te vergemakkelijken en aldus deel te nemen aan dat proces.

3. De lidstaten dragen er met het oog op een hoog inzamelingspercentage zorg voor dat de producenten, 24 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn, elektrische en elektronische apparatuur die in de vuilnisbak of een vergelijkbare vorm van gemeentelijke afvalinzameling terecht kan komen en de bijbehorende gebruiksaanwijzingen, naar behoren voorzien van het in bijlage IV weergegeven symbool. Bij wijze van uitzondering wordt het symbool op de verpakking, de gebruiksaanwijzing en het garantiebewijs van de elektrische en elektronische apparatuur afgedrukt, wanneer dat wegens de afmetingen of de functie van het product nodig is.

4. De lidstaten kunnen voorschrijven dat de in de leden 1, 2 en 3 bedoelde informatie ten dele of in haar geheel wordt verstrekt door de producenten en/of de distributeurs, bijvoorbeeld in de gebruiksaanwijzing of op het verkooppunt.

Artikel 10

Informatie voor de verwerkingsinstallaties

De lidstaten dragen er zorg voor dat de producenten de informatie verstrekken over de verschillende onderdelen en materialen in de elektrische en elektronische apparatuur die de verwerkingsinrichtingen nodig hebben voor de inachtneming van de voorschriften van deze richtlijn, alsook de plaats meedelen van de gevaarlijke stoffen en preparaten in de elektrische en elektronische apparatuur.

Artikel 11

Informatie en rapportage

1. De lidstaten verstrekken de Commissie voor ieder jaar gegevens, waaronder degelijke ramingen, over de hoeveelheden en categorieën elektrische en elektronische apparatuur die in hun land op de markt gebracht, ingezameld en hergebruikt, gerecycleerd en nuttig gebruikt zijn, naar gewicht en, als dat niet kan, naar aantal.

De lidstaten dragen er zorg voor dat de producenten die elektrische en elektronische apparatuur leveren door middel van verkoop op afstand, informatie verstrekken over de naleving van de vereisten van artikel 7, lid 5, en over de hoeveelheden en categorieën elektrische en elektronische apparatuur die op de markt zijn gebracht in de lidstaat waar de koper van die apparatuur verblijft.

De lidstaten dragen er zorg voor dat de te verstrekken gegevens binnen vier jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn en vervolgens om de drie jaar aan de Commissie worden toegezonden. De vorm waarin deze gegevens dienen te worden verstrekt, wordt binnen een jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn volgens de procedure van artikel 13, lid 2, vastgesteld.

De lidstaten voorzien in een passende informatie-uitwisseling om aan dit lid te voldoen, in het bijzonder voor de in artikel 5, lid 5, bedoelde verwerkingshandelingen.

2. Onverminderd lid 1 zenden de lidstaten de Commissie om de drie jaar een verslag toe over de uitvoering van deze richtlijn. Dit verslag wordt geredigeerd aan de hand van een vragenlijst of een schema, opgesteld door de Commissie volgens de procedure van artikel 6 van Richtlijn 91/692/EEG van de Raad van 23 december 1999 tot standaardisering en rationalisering van de verslagen over de toepassing van bepaalde richtlijnen op milieugebied ⁽¹⁾, met het oog op de vorming van gegevensbanken betreffende AEEA en de verwerking daarvan. De vragenlijst of het schema wordt zes maanden vóór de aanvang van de verslagperiode aan de lidstaten toegezonden. Het verslag wordt uiterlijk negen maanden na de periode van drie jaar waarop het betrekking heeft aan de Commissie voorgelegd.

Het eerste driejaarlijkse verslag bestrijkt de periode die drie jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn begint.

De Commissie publiceert uiterlijk negen maanden na ontvangst van de verslagen van de lidstaten een verslag over de uitvoering van deze richtlijn.

Artikel 12

Aanpassing aan de vooruitgang van wetenschap en techniek

Wijzigingen die nodig zijn om artikel 6, lid 3, alsmede bijlage I B (in het bijzonder met het oog op de mogelijke toevoeging van armaturen in huishoudens, gloeilampen en fotovoltatische producten, d.w.z. zonnepanelen), bijlage II (in het bijzonder gelet op nieuwe technische ontwikkelingen voor de verwerking van AEEA) en de bijlagen III en IV aan de vooruitgang van wetenschap en techniek aan te passen, worden volgens de procedure van artikel 13, lid 2, vastgesteld.

Voordat de bijlagen worden gewijzigd, raadpleegt de Commissie onder andere de producenten van elektrische en elektronische apparatuur, de recycleerders, de verwerkers alsmede de milieuorganisaties, werknemers- en consumentenverenigingen.

Artikel 13

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 18 van Richtlijn 75/442/EEG ingestelde comité.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt bepaald op drie maanden.

⁽¹⁾ PB L 377 van 31.12.1991, blz. 48.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 14

Sancties

De lidstaten stellen sancties vast voor inbreuken op de nationale bepalingen die krachtens deze richtlijn zijn vastgesteld. De aldus vastgestelde sancties dienen doeltreffend, evenredig en afschrikkend te zijn.

Artikel 15

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk 18 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. Mits het met deze richtlijn beoogde resultaat wordt bereikt, kunnen de lidstaten de bepalingen van artikel 5, lid 6, artikel 9, lid 1, en artikel 10 omzetten door middel van overeenkomsten tussen de bevoegde instanties en de betrokken bedrijfssectoren. Die overeenkomsten voldoen aan de volgende voorschriften:

- a) de overeenkomsten zijn afdwingbaar;
- b) de overeenkomsten bevatten doelstellingen en termijnen om die te bereiken;
- c) de overeenkomsten worden bekendgemaakt in het staatsblad of een voor het publiek even toegankelijk officieel stuk, en worden aan de Commissie toegezonden;
- d) de met een overeenkomst bereikte resultaten worden onder de in die overeenkomst opgenomen voorwaarden geregeld gecontroleerd, aan de bevoegde instanties en de Commissie gemeld en ter beschikking van het publiek gesteld;
- e) de bevoegde instanties dragen er zorg voor dat nagegaan wordt in hoeverre met de overeenkomsten vooruitgang geboekt wordt;
- f) ingeval een overeenkomst niet wordt nagekomen, moeten de lidstaten de betrokken bepalingen van deze richtlijn door middel van wettelijke of bestuursrechtelijke maatregelen uitvoeren.

4. a) Griekenland en Ierland, die vanwege hun
- ontoereikende recyclinginfrastructuur,
 - geografische omstandigheden (zoals een groot aantal kleine eilanden, of plattelands- en berggebieden),
 - geringe bevolkingsdichtheid, en
 - gering gebruik van elektrische en elektronische apparatuur,

noch het inzamelingsstreefcijfer, vermeld in artikel 4, lid 4, eerste alinea, noch de streefcijfers voor nuttige toepassing, vermeld in artikel 6, lid 2, kunnen bereiken, en die daarom krachtens artikel 5, lid 2, derde alinea, van Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen ⁽¹⁾ een verzoek tot verlenging van de in dat artikel genoemde termijn kunnen indienen,

kunnen de in artikel 4, lid 4, en artikel 6, lid 2, van onderhavige richtlijn genoemde termijn verlengen met maximaal 24 maanden.

Die lidstaten brengen de Commissie uiterlijk bij de omzetting van deze richtlijn van hun beslissing op de hoogte.

- b) De Commissie stelt de andere lidstaten en het Europees Parlement van die beslissingen in kennis.

5. Uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn legt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad een verslag voor over de met de toepassing van de richtlijn opgedane ervaring, met name betreffende de gescheiden inzameling, de verwerking, de nuttige toepassingen en de financieringssystemen. Voorts zal het verslag gebaseerd zijn op de ontwikkelingen in de technologie, de opgedane ervaring, de milieueisen en de werking van de interne markt. Het verslag gaat zo nodig vergezeld van voorstellen om de desbetreffende bepalingen van deze richtlijn te wijzigen.

Artikel 16

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 17

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te . . .

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

⁽¹⁾ PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1.

BIJLAGE I A

CATEGORIEËN ELEKTRISCHE EN ELEKTRONISCHE APPARATUUR WAAROP DEZE RICHTLIJN VAN TOEPASSING IS

1. Grote huishoudelijke apparaten
 2. Kleine huishoudelijke apparaten
 3. IT- en telecommunicatieapparatuur
 4. Consumentenapparatuur
 5. Verlichtingsapparatuur
 6. Elektrisch en elektronisch gereedschap (uitgezonderd grote, niet-verplaatsbare industriële installaties)
 7. Speelgoed, apparatuur voor sport en ontspanning
 8. Medische hulpmiddelen (met uitzondering van alle geïmplanteerde en geïnfecteerde producten)
 9. Meet- en controle-instrumenten
 10. Automaten
-

BIJLAGE I B

LIJST VAN PRODUCTEN DIE ONDER DE TOEPASSING VAN DEZE RICHTLIJN EN ONDER DE CATEGORIEËN VAN BIJLAGE I A VALLEN

1. Grote huishoudelijke apparaten

Grote koelapparaten

Koelkasten

Diepvriezers

Andere grote apparaten voor koeling, bewaring en opslag van voedsel

Wasmachines

Wasdrogers

Vaatwasmachines

Kooktoestellen

Elektrische fornuizen

Elektrische kookplaten

Magnetrons

Andere grote apparaten voor de bereiding en andere behandelingen van voedsel

Elektrische verwarmingsapparatuur

Elektrische radiatoren

Andere grote toestellen voor de verwarming van kamers, bedden en zitmeubelen

Elektrische ventilatoren

Airconditioners

Andere ventilatie-, afzuig- en airconditioningapparatuur

2. Kleine huishoudelijke apparaten

Stofzuigers

Rolvegers

Andere schoonmaakapparaten

Apparaten voor het naaien, breien en weven en andere textielbewerkingen

Strijkijzers en andere apparaten voor het strijken en mangelen en andere verzorging van kleding

Broodroosters

Frituurpannen

Koffiemolens, koffiezetmachines en apparatuur voor het openen of luchtdicht sluiten van recipiënten of verpakkingen

Elektrische messen

Tondeuses, haardrogers, elektrische tandenborstels, scheerapparaten, massage- en andere lichaamsverzorgingsapparaten

Klokken, andere uurwerken en apparatuur voor het meten, aangeven of registreren van tijd

Weegschalen

3. IT- en telecommunicatieapparatuur

Gecentraliseerde gegevensverwerking:

Mainframes

Minicomputers

Afdrukeenheden

Persoonlijk computergebruik:

Personal computers (inclusief processor, muis, scherm en toetsenbord)

Schootcomputers (inclusief processor, muis, scherm en toetsenbord)

Notebookcomputers

Notepadcomputers

Printers

Kopieerapparaten

Elektrische en elektronische typemachines

Zak- en bureaurekenmachines

en andere producten en apparatuur voor het elektronisch verzamelen, opslaan, verwerken, presenteren of communiceren van informatie

Gebruikerseindstations en -systemen

Faxapparaten

Telexapparaten

Telefoons

Munt- en kaarttelefoons

Draadloze telefoons

Cellulaire telefoons

Antwoordapparaten

en andere producten of apparatuur voor het overbrengen met telecommunicatie van geluid, beelden of andere informatie

4. Consumentenapparatuur

Radiotoestellen

Televisietoestellen

Videocamera's

Videorecorders

Hifi-recorders

Geluidsversterkers

Muziekinstrumenten

en andere producten of apparatuur voor het opnemen of weergeven van geluid of beelden, waaronder signalen of andere technieken voor de verspreiding van beeld en geluid dan telecommunicatie

5. Verlichtingsapparatuur

Armaturen voor fluorescentielampen, uitgezonderd armaturen in huishoudens

Fluorescentielampen (TL-buizen)

Compacte fluorescentielampen

Hogedrukgasontladingslampen, met inbegrip van hogedruknatriumlampen en metaalhalogenidelampen

Lagedruknatriumlampen

Andere verlichting of apparatuur voor het verspreiden of regelen van licht, uitgezonderd gloeilampen

6. Elektrisch en elektronisch gereedschap (uitgezonderd grote, niet-verplaatsbare industriële installaties)

Boren

Zagen

Naaimachines

Apparatuur voor het draaien, frezen, schuren, slijpen, zagen, snijden, afsnijden, boren, maken van gaten, ponsen, vouwen, buigen of dergelijke bewerkingen van hout, metaal en ander materiaal

Gereedschap voor het klinken, spijkeren of schroeven, of het verwijderen van klinknagels, spijkers en schroeven, of dergelijk gebruik

Gereedschap voor het lassen, solderen of dergelijk gebruik

Apparatuur voor het verstuiven, verspreiden, dispergeren of op andere wijze behandelen van vloeistoffen of gassen

Gereedschap voor het maaien en andere tuinbezigheden

7. Speelgoed, voor sport en ontspanning

Elektrische treinen en autoracebanen

Handheld consoles voor videospellen

Videospellen

Fiets-, duik-, loop-, roeicomputers en dergelijke

Sportapparatuur met elektrische of elektronische onderdelen

Speelautomaten

8. Medische hulpmiddelen (met uitzondering van alle geïmplanteerde en geïnfecteerde producten)

Radiotherapeutische apparatuur

Cardiologische apparatuur

Dialyseapparatuur

Beademingstoestellen

Apparatuur voor nucleaire geneeskunde

Laboratoriumapparatuur voor in-vitrodiagnostiek

Analyseapparatuur

Diepvriezers

Apparatuur voor vruchtbaarheidstests

Andere apparaten voor het opsporen, voorkomen, volgen, behandelen en verlichten van ziekten, verwondingen of handicaps

9. Meet- en controle-instrumenten

Rookmelders

Verwarmingsregelaars

Thermostaten

Meet-, weeg- en afstelapparaten voor huishouden of laboratorium

Andere meet- en regelapparatuur, voor industriële installaties (bv. in regelpanelen)

10. Automaten

Automaten voor warme dranken

Automaten voor warme/koude flesjes/blikjes

Automaten voor vaste voedingsproducten

Geldautomaten

Alle automaten voor alle soorten producten

BIJLAGE II

**SELECTIEVE BEHANDELING VAN MATERIALEN EN ONDERDELEN VAN AEEA OVEREENKOMSTIG
ARTIKEL 5, LID 1**

1. Uit gescheiden ingezamelde AEEA moeten ten minste de volgende stoffen, preparaten en onderdelen worden verwijderd:
- polychloorbifenylnyl (PCB)-houdende condensatoren overeenkomstig Richtlijn 96/59/EG van de Raad van 16 september 1996 betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen (PCB's/PCT's) ⁽¹⁾;
 - kwikhoudende onderdelen zoals schakelaars en lampen voor achtergrondverlichting;
 - batterijen;
 - printplaten van mobiele telefoons in het algemeen en van andere apparaten indien de oppervlakte van de printplaat meer dan 10 cm² bedraagt;
 - tonercassettes met vloeibare of pasteuze toner, en kleurentoner;
 - kunststoffen die gebromeerde brandvertragers bevatten;
 - asbestafval;
 - beeldbuizen;
 - chloorfluorkoolwaterstoffen (CFK's en HCFK's of fluorkoolwaterstoffen HFK's), koolwaterstoffen (HC's);
 - gasontladingslampen;
 - LCD-schermen (in voorkomend geval met toebehoren) met een oppervlak van meer dan 100 cm² en schermen met achtergrondverlichting met behulp van gasontladingslampen;
 - uitwendige elektrische kabels;
 - onderdelen die vuurvaste keramische vezels bevatten zoals beschreven in Richtlijn 97/69/EG van de Commissie van 5 december 1997 tot aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van Richtlijn 67/548/EEG van de Raad ⁽²⁾;
 - onderdelen die radioactieve stoffen bevatten, met uitzondering van onderdelen beneden de vrijstellingsdrempels, die vastgesteld zijn in artikel 3 en bijlage I van Richtlijn 96/29/Euratom van de Raad van 13 mei 1996 tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren ⁽³⁾;
 - elektrolytische condensatoren die tot bezorgdheid aanleiding gevende stoffen bevatten (hoogte > 25 mm, diameter > 25 mm, of met een naar verhouding vergelijkbaar volume).

Deze stoffen, preparaten en onderdelen dienen te worden verwijderd of nuttig te worden toegepast in overeenstemming met artikel 4 van Richtlijn 75/442/EEG.

⁽¹⁾ PB L 243 van 24.9.1996, blz. 31.

⁽²⁾ PB L 343 van 13.12.1997, blz. 19.

⁽³⁾ PB L 159 van 29.6.1996, blz. 1.

2. De volgende onderdelen van gescheiden ingezamelde AEEA moeten als volgt worden behandeld:
- beeldbuizen: de fluorescerende laag moet worden verwijderd;
 - apparatuur die CFK's, HCFK's, HFK's of HC's bevat: de CFK's en HCFK's die zich in het isolatieschuim en het koelcircuit bevinden, moeten op de juiste wijze behandeld worden, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen ⁽¹⁾ HFK's en HC's die zich in het isolatieschuim en het koelcircuit bevinden, moeten op de juiste wijze onttrokken en behandeld worden;
 - gasontladingslampen: het kwik moet worden verwijderd.
3. De punten 1 en 2 worden, rekening houdend met milieuoverwegingen en de wenselijkheid van hergebruik en recycling, zodanig toegepast dat het op milieuverantwoorde wijze hergebruiken en recycleren van onderdelen van complete apparaten niet bemoeilijkt wordt.
4. De Commissie beoordeelt volgens de procedure van artikel 13, lid 2, met voorrang of de formuleringen van de punten betreffende
- printplaten van mobiele telefoons, en
 - LCD-schermen
- gewijzigd moeten worden.
-

⁽¹⁾ PB L 244 van 29.9.2000, blz. 1.

BIJLAGE III

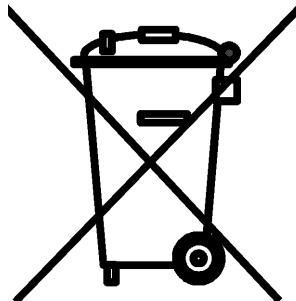
TECHNISCHE VOORSCHRIFTEN OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 5, LID 3

1. Locaties voor de opslag (ook tijdelijke opslag) van AEEA vóór verwerking (onverminderd de voorschriften van Richtlijn 1999/31/EG):
 - ondoorlatende ondergrond van geschikte terreinen met opvangvoorzieningen voor lekolie en indien nodig bezinktanks en olie- en vuilafscidders;
 - weerbestendige afdekking van geschikte terreinen.
 2. Locaties voor de verwerking van AEEA:
 - weegapparatuur om het gewicht van het verwerkte afval te bepalen;
 - ondoorlatende ondergrond en waterdichte afdekking van geschikte terreinen met opvangvoorzieningen voor lekolie en indien nodig bezinktanks en olie- en vuilafscidders;
 - geschikte opslag voor gedemonteerde reserveonderdelen;
 - geschikte containers voor de opslag van batterijen, PCB/PCT-houdende condensatoren en ander gevaarlijk afval, zoals radioactief afval;
 - installaties voor de behandeling van water, overeenkomstig de gezondheids- en milieuvoorschriften.
-

BIJLAGE IV

SYMBOOL ALS MERKTEKEN VOOR ELEKTRISCHE EN ELEKTRONISCHE APPARATUUR

Het symbool voor gescheiden inzameling van elektrische en elektronische apparatuur bestaat uit een doorgekruiste verrijdbare afvalbak zoals hieronder afgebeeld. Het symbool moet zichtbaar, leesbaar en onuitwisbaar worden aangebracht.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 28 juli 2000 heeft de Commissie de Raad een voorstel toegezonden voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA) ⁽¹⁾, gebaseerd op artikel 175, lid 1, van het EG-Verdrag.
2. Het Europees Parlement bracht in eerste lezing advies uit op 15 mei 2001 ⁽²⁾.

Het Economisch en Sociaal Comité bracht op 29 november 2000 advies uit ⁽³⁾ en het Comité van de Regio's bracht advies uit op 14 februari 2001 ⁽⁴⁾.
3. Ingevolge deze adviezen legde de Commissie op 7 juni 2001 een gewijzigd voorstel ⁽⁵⁾ voor aan de Raad.
4. Op 4 december 2001 nam de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt aan overeenkomstig artikel 251, lid 2, van het Verdrag.

II. DOEL

Het doel van de richtlijn is de preventie van AEEA en indien dit niet mogelijk is, het hergebruik, de recycling en/of nuttige toepassing ervan om de hoeveelheid te verwijderen afval te verminderen. Hiertoe wordt ook beoogd alle marktdeelnemers in de levenscyclus van elektrische en elektronische apparatuur, zoals producenten, distributeurs en consumenten, daarbij te betrekken. De voorgestelde maatregelen betreffen het beheer van AEEA en voorzien in een reeks maatregelen die onder meer moeten zorgen voor het instellen van:

- gescheiden-inzamelingsystemen, zodat de consumenten AEEA ten minste kosteloos naar goed bereikbare inzamelingspunten kunnen brengen;
- verwerkingsystemen om het erkende verwerkingsinstallaties mogelijk te maken om bijvoorbeeld AEEA volgens vastgestelde minimumnormen te demonteren, met het oog op hergebruik en recycling van onderdelen of volledige toestellen, of om AEEA volgens bepaalde doelstellingen nuttig toe te passen en/of te hergebruiken en te recyclen; een „zacht” inzamelingsstreefdoel is bepaald en de mogelijkheid is gecreëerd om de verwerking uit te voeren buiten de lidstaat waar het afval ontstaat, zodat recycleerders voldoende materiaal kunnen verkrijgen om op grote schaal te produceren en om economisch levensvatbaar te zijn;
- financieringsregelingen op basis van producentaansprakelijkheid door middel van collectieve en/of individuele systemen, waaronder de financiering van de historische voorraad; deze regelingen zijn tevens bedoeld om de producenten aan te moedigen het ontwerp van hun producten aan te passen met het oog op milieuvriendelijk afvalbeheer.

Om een hoog inzamelpercentage en eventueel volledig hergebruiken/nuttig toepassen van AEEA te bereiken moeten de consumenten worden geïnformeerd over hun rol om dit systeem doeltreffend te laten werken (bv. door goede etikettering van het betrokken product) en moeten producenten worden verplicht om informatie uit te wisselen met de verwerkingsinstallaties (bv. de plaats van gevaarlijke stoffen in hun producten).

⁽¹⁾ PB C 365 E van 19.12.2000, blz. 184.

⁽²⁾ PB C 34 E van 7.2.2002, blz. 136.

⁽³⁾ PB C 116 van 20.4.2001, blz. 38.

⁽⁴⁾ PB C 148 van 18.5.2001, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB C 240 E van 28.8.2001, blz. 298.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

In het gemeenschappelijk standpunt van de Raad, dat over het algemeen de door de Commissie voorgestelde aanpak handhaaft, is een reeks bepalingen gewijzigd of toegevoegd om ze aan te scherpen, te verduidelijken of haalbaarder te maken.

A. GEWIJZIGD COMMISSIEVOORSTEL

1. De Raad heeft een groot aantal *amendementen van het Europees Parlement die de Commissie had aangenomen*, geheel of gedeeltelijk en soms in principe aangenomen:
 - *amendement nr. 3* (licht gewijzigd) in overweging 9;
 - *amendement nr. 4* (tweede deel betreffende bescherming van alle actoren) in overweging 10;
 - *amendement nr. 6* (tweede deel) in overweging 11;
 - *amendement nr. 11* (gedeeltelijk) in overweging 14;
 - *amendement nr. 16* (licht gewijzigd) in overweging 17;
 - *amendement nr. 17*, inhoud verwoord in overweging 17 in fine (zichtbare heffing);
 - *amendement nr. 19* (licht gewijzigd) in overweging 19;
 - *amendement nr. 21* (gedeeltelijk) in overweging 20;
 - *amendement nr. 22* in artikel 1;
 - *amendement nr. 24* in artikel 2;
 - *amendement nr. 28* (structuur en eerste deel) in artikel 3, onder i), en *amendement nr. 29* (structuur);
 - *amendement nr. 35* (30 maanden) in artikel 4, lid 1, en het idee achter lid 2, tweede alinea, in artikel 4, lid 1, onder b), tweede alinea;
 - *amendement nr. 36* (geherformuleerd en facultatief) in artikel 4, lid 1, tweede alinea;
 - *de amendementen nrs. 37 en 76* (gedeeltelijk) in artikel 5, lid 1 en lid 5, tweede alinea;
 - *amendement nr. 38* (gedeeltelijk geherformuleerd, gedeeltelijk naar de geest) in artikel 6, lid 2, respectievelijk 6, lid 1;
 - *amendement nr. 39* (gedeeltelijk): opneming van de categorieën 9 en 10 in de streefdoelen van artikel 6, lid 2;
 - *amendement nr. 41* (gedeeltelijk) in artikel 6, lid 3;
 - *amendement nr. 42* (geherformuleerd) gedeeltelijk in artikel 6, lid 4, en gedeeltelijk in artikel 15, lid 5;
 - *amendement nr. 44* (30 maanden) in artikel 7, lid 1, en (optie financiering door producenten) in overweging 12, in fine;

- *amendement nr. 46* (derde deel betreffende de historische voorraad — impliciet) in artikel 7, lid 3, en (vierde deel betreffende zichtbare heffing — impliciet) in overweging 17, in fine;
- *amendement nr. 51* (gedeeltelijk) in artikel 9, lid 2;
- *amendement nr. 52* (betreffende tijdschema voor het markeren) in artikel 9, lid 3, maar 24 maanden in plaats van 30 maanden;
- *amendement nr. 85* (gedeeltelijk, maar met een tijdschema van drie jaar voor rapportage) in artikel 11;
- *amendement nr. 58* opgenomen in artikel 11;
- *amendement nr. 59* opgenomen in artikel 12;
- *amendement nr. 61* in artikel 14;
- *amendement nr. 62* in artikel 15, lid 1;
- *amendement nr. 63* in artikel 16;
- *amendement nr. 66* in bijlage I A, punt 7;
- *de amendementen nrs. 70 en 86* (gedeeltelijk) in bijlage II (behalve voor lood, zeswaardig chroom, PBB's/PBDE en cadmium);
- *amendement nr. 71* (gedeeltelijk) in bijlage II (zonder verwijzing naar het aardopwarmingsvermogen);
- *amendement nr. 100* (gedeeltelijk, d.w.z. de eerste twee streepjes) in bijlage III, punt 1.

2. Bovendien heeft de Raad in zijn gemeenschappelijk standpunt een aantal andere amendementen van het Europees Parlement opgenomen *die in het gewijzigde voorstel van de Commissie niet waren overgenomen.*

Het betreft:

- *amendement nr. 1* („belangrijkste criteria op communautair niveau”) in overweging 8;
- *amendement nr. 76* (andere verwerkingstechnieken betreffende de procedure voor selectieve verwerking) in artikel 5, lid 1, tweede alinea;
- *de amendementen nrs. 82 en 87* (voorrang voor hergebruik van volledige apparaten) in overweging 15;
- *de amendementen nrs. 98 en 89* (sommige punten) in bijlage II, punt 1;
- *amendement nr. 73* (betreffende het milieueffect van maatregelen voor selectieve verwerking) impliciet in artikel 5, lid 1, tweede alinea;
- *amendement nr. 68* (door de lijst van voorbeelden in bijlage I B, punt 1, te beschouwen), de Raad heeft de lijst zo volledig gemaakt als op dit ogenblik mogelijk is.

B. BELANGRIJKSTE VERNIEUWINGEN INGEVOERD DOOR DE RAAD

- *Overweging 4* — verwijzing naar de resolutie van de Raad betreffende een communautaire strategie voor het afvalbeheer om het belang van hergebruik en nuttige toepassing van materiaal te benadrukken;

- *artikel 2*
 - *lid 3* — uitsluiting uit het toepassingsgebied van apparatuur die verband houdt met de veiligheid van lidstaten en militaire producten,
 - *lid 4* — facultatieve beperkte tijdelijke vrijstelling voor het MKB;
- *artikel 4*
 - *lid 1, onder a)*
 - systemen voor het inleveren moeten ten minste kosteloos zijn,
 - *lid 1, onder b)*
 - mogelijke voorwaarden voor distributeurs,
 - tijdelijke alternatieve kosteloze terugnamesystemen,
 - *lid 3* — bijzondere bepalingen voor apparaten die in hun geheel worden hergebruikt,
 - *lid 4* — vaststellen van verplichte doelen voor alle onder de richtlijn vallende AEEA, door middel van een nieuw Commissievoorstel;
- *artikel 5*
 - *lid 1*
 - verwerking van AEEA door producenten of in hun naam handelende derden,
 - mogelijkheid om minimumkwaliteitsnormen voor de verwerking van AEEA in te stellen,
 - *lid 5* — optie voor de lidstaten om zich onder bepaalde voorwaarden tegen bepaalde transporten te verzetten;
- *artikel 6*
 - *lid 2* — verschuiving van de datum ter wille van de algemene haalbaarheid,
 - *lid 4* — vaststelling van doelen voor het hergebruik van volledige apparaten, indien nodig, en apparatuur van categorie 8 (bijlagen I A en I B) in een nieuw voorstel van de Commissie;
- *artikel 7*
 - *lid 1* — invoeging van de woorden „ten minste” om de verantwoordelijkheid van de producenten te benadrukken,
 - *lid 3* — evenredige bijdrage in de financiering voor de „historische voorraad”,
 - *lid 4* — eis inzake de financiering van het beheer van „wees-AEEA”,
 - *lid 5* — eisen voor producenten die EEA leveren via verkoop op afstand;

- *artikel 8* — verduidelijking van de financieringsregelingen voor de AEEA van andere gebruikers dan particuliere huishoudens en tevens eisen voor de historische voorraad;
- *artikel 9, lid 4* — facultatieve clausule betreffende alternatieven om de gebruikers te informeren;
- *artikel 10* — eveneens informatie betreffende EEA-onderdelen en -materialen;
- *artikel 11, lid 1* — aanvullende eisen indien EEA wordt geleverd door middel van communicatie op afstand en passende informatie-uitwisseling, vooral voor verwerkingshandelingen;
- *artikel 12* — bijkomende delegatie van bevoegdheden aan het comité voor de wijziging van artikel 6, lid 3, en bijlage I B (wat dit betreft vooral voor specifieke producten);
- *artikel 15*
 - *lid 3* — facultatieve clausule om een aantal bepalingen om te zetten door middel van convenanten tussen de bevoegde instanties en de bedrijfssectoren,
 - *lid 4* — facultatieve verlenging met maximum twee jaar met betrekking tot de streefcijfers voor inzameling en nuttige toepassing voor Griekenland en Ierland,
 - *lid 5* — eis dat de Commissie een verslag betreffende de toepassing van de richtlijn indient;
- *bijlage I B* — over het algemeen zijn alle categorieën vervolledigd voorzover dat nu mogelijk is; in categorie 6 zijn echter grote, niet-verplaatsbare industriële installaties en in categorie 5 armaturen in huishoudens en gloeilampen uitgesloten, maar deze laatste kunnen eventueel via de comité-procedure opnieuw voor opneming in overweging worden genomen;
- *bijlage II, punt 4* — beoordeling bij prioriteit, via de comitéprocedure, van bepaalde punten in deze bijlage.

De Commissie heeft het door de Raad goedgekeurde gemeenschappelijk standpunt aanvaard.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 21/2002

door de Raad vastgesteld op 6 december 2001

met het oog op de aanneming van Richtlijn 2002/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... tot vierentwintigste wijziging van Richtlijn 76/769/EEG van de Raad inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (pentabroomdifenylether)

(2002/C 110 E/02)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 14 van het Verdrag dient een ruimte zonder binnengrenzen tot stand te worden gebracht, waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal wordt gewaarborgd.
- (2) In het kader van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad van 23 maart 1993 inzake de beoordeling en de beperking van de risico's van bestaande stoffen ⁽⁴⁾ zijn de risico's voor het milieu van pentabroomdifenylether (pentaBDE) onderzocht. Uit de risicobeoordeling bleek dat de risico's van pentaBDE voor het milieu moeten worden beperkt. Het Wetenschappelijk Comité voor toxiciteit, ecotoxiciteit en milieu (CSTEE) bevestigt in zijn advies van 4 februari 2000 de conclusies van de risicobeoordeling van pentaBDE, namelijk dat de milieurisico's ervan moeten worden beperkt. Tevens deelt het CSTEE in zijn advies van 19 juni 2000 de bezorgdheid over het feit dat kinderen via borstvoeding aan pentaBDE worden blootgesteld en onderschrijft het de zienswijze dat de hogere concentratie pentaBDE in moedermelk het gevolg van een nog niet bekende toepassing zou kunnen zijn.
- (3) De Commissie heeft in het kader van Verordening (EEG) nr. 793/93 een aanbeveling gedaan voor een strategie die is gericht op beperking van de risico's van pentaBDE voor het

milieu en waarin voorwaarden worden verbonden aan het op de markt brengen en het gebruik ervan. Tevens wordt aanbevolen om bij het nemen van maatregelen rekening te houden met de bezorgdheid over de blootstelling van zuigelingen hieraan via de moedermelk.

- (4) In het belang van de volksgezondheid en het milieu moet het op de markt brengen en het gebruik van pentaBDE en van artikelen die pentaBDE bevatten, worden verboden.
- (5) De op de markt verkrijgbare difenylethers van technische kwaliteit zijn mengsels en bevatten moleculen met uiteenlopende aantallen broomatomen. Octabroomdifenylether (octaBDE) van technische kwaliteit bevat naast pentaBDE voornamelijk octaBDE en heptaBDE. Ter bescherming van de volksgezondheid en het milieu zou het gebruik van octaBDE met meer dan 0,1 % pentaBDE niet langer toegestaan mogen zijn wanneer pentaBDE eenmaal beperkt is.
- (6) De aanwezigheid van pentaBDE in hogere concentraties dan 0,1 % kan worden vastgesteld door middel van analytische standaardtechnieken als GC-MS (gaschromatografie-massaspectrometrie). Bij deze technieken kan de technische kwaliteit van octaBDE en pentaBDE afzonderlijk worden bepaald.
- (7) De bepalingen van deze richtlijn doen geen afbreuk aan de communautaire wetgeving waarbij minimumeisen worden vastgesteld inzake de bescherming van werknemers als vervat in Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk ⁽⁵⁾, en in afzonderlijke daarop gebaseerde richtlijnen, met name Richtlijn 90/394/EEG van de Raad van 28 juni 1990 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan carcinogene agentia op het werk (zesde bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG) ⁽⁶⁾, en Richtlijn 98/24/EG van de Raad van 7 april 1998 inzake de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van werknemers tegen de risico's van chemische agentia op het werk (veertiende individuele richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ PB C 154 E van 29.5.2001, blz. 112.

⁽²⁾ PB C 193 van 10.7.2001, blz. 27.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 6 september 2001 (PB C 72 E van 21.3.2002, blz. 288), gemeenschappelijk standpunt van 6 december 2001 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB L 84 van 5.4.1993, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 196 van 26.7.1990, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/38/EG (PB L 138 van 1.6.1999, blz. 66).

⁽⁷⁾ PB L 131 van 5.5.1998, blz. 11.

HEBBERN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I van Richtlijn 76/769/EEG wordt overeenkomstig de bijlage bij deze richtlijn gewijzigd.

Artikel 2

De lidstaten voorzien in de aanneming en bekendmaking van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die nodig zijn om uiterlijk . . . (*) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij passen deze bepalingen toe vanaf . . . (**).

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar

deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te . . .

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

(*) Twaalf maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) 18 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

BIJLAGE

Aan bijlage I van Richtlijn 76/769/EEG wordt het volgende punt [XX] toegevoegd:

„[XX] difenylether, pentabroomderivaat $C_{12}H_5Br_5O$	<ol style="list-style-type: none">1. Mag niet op de markt worden gebracht of worden gebruikt als stof of als bestanddeel van stoffen of preparaten in hogere concentraties dan 0,1 massaprocent.2. Artikelen mogen niet op de markt worden gebracht indien zij, ofwel brandvertragende onderdelen daarvan, hogere concentraties dan 0,1 massaprocent van deze stof bevatten.”
--	--

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 15 januari 2001 heeft de Commissie een op artikel 95 van het Verdrag gebaseerd richtlijnvoorstel ingediend inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (pentabroomdifenylether) ⁽¹⁾.
2. Het Europees Parlement heeft op 6 september 2001 advies in eerste lezing uitgebracht ⁽²⁾.
3. Het Economisch en Sociaal Comité heeft op 25 april 2001 advies uitgebracht ⁽³⁾.
4. De Raad heeft op 6 december 2001 zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld overeenkomstig artikel 251 van het Verdrag.

II. DOELSTELLING

Het Commissievoorstel heeft ten doel het gebruik en het op de markt brengen van artikelen die pentabroomdifenylether (pentaBDE) bevatten, te verbieden.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Het voorstel ligt sinds begin 2001 bij de Raad ter tafel. Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad stemt grotendeels overeen met het gewijzigd Commissievoorstel.

De Raad heeft één van de door het Europees Parlement voorgestelde amendementen overgenomen en een ander amendement gedeeltelijk geïntegreerd.

2. De Raad stond positief tegenover *amendement nr. 5*, dat ten doel heeft de afwijking voor octabroomdifenylether (octaBDE) die minder dan 5 % pentaBDE bevat, te schrappen.
3. Het deel van *amendement nr. 2*, volgens welk het gebruik van octaBDE met meer dan 0,1 % pentaBDE niet langer toegestaan zou worden wanneer pentaBDE eenmaal beperkt is, is door de Raad overgenomen.
4. De Raad acht het niet opportuun over een mogelijke uitbreiding van de werkingssfeer van de richtlijn naar octabroomdifenylether (octaBDE) en decabroomdifenylether (decaBDE) te spreken zolang de risicobeoordeling niet is afgerond. De Raad heeft derhalve *de amendementen nrs. 1, 3, 6, 15, 16* en een deel van *amendement nr. 2* verworpen.
5. De Raad heeft ook *amendement nr. 4* betreffende de beoordelingsprocedure en de risicobeheersingsprocedure verworpen, omdat dit volgens de Raad buiten de werkingssfeer van de richtlijn valt.

IV. CONCLUSIE

De Raad is van oordeel dat met de overname van de amendementen van het Europees Parlement die de bepalingen betreffende pentaBDE versterken, een evenwichtige oplossing is gevonden, waarbij enerzijds rekening wordt gehouden met de risicobeoordelingsprocedure, en anderzijds een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu wordt gegarandeerd.

⁽¹⁾ PB C 154 E van 29.5.2001, blz. 112.

⁽²⁾ PB C 72 E van 21.3.2002, blz. 288.

⁽³⁾ PB C 193 van 10.7.2001, blz. 27.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 22/2002

door de Raad vastgesteld op 6 december 2001

met het oog op de aanneming van Besluit nr. .../2002/EG van het Europees Parlement en de Raad van ... tot vaststelling van een communautair actieprogramma ter ondersteuning van niet-gouvernementele organisaties die voornamelijk werkzaam zijn op het gebied van milieubescherming

(2002/C 110 E/03)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

gen opgenomen voor passende steun, met inbegrip van financiering door de Gemeenschap van NGO's.

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Verdrag voorziet in de totstandkoming en uitvoering van een communautair milieubeleid en geeft de doelstellingen en beginselen aan die als richtsnoeren voor een dergelijk beleid moeten dienen.
- (2) Het bij Besluit 97/872/EG van de Raad van 16 december 1997 inzake een communautair actieprogramma ter ondersteuning van niet-gouvernementele organisaties die voornamelijk werkzaam zijn op het gebied van milieubescherming ⁽⁴⁾ ingevoerde actieprogramma loopt op 31 december 2001 af. Het programma is door de Commissie en de vroegere en huidige begunstigden geëvalueerd. Zij hebben blij gegeven van een grote interesse voor verlenging/herziening.
- (3) In het zesde milieuactieprogramma ⁽⁵⁾ wordt de noodzaak erkend inspraak te geven aan de burgers, terwijl de maatregelen van dit programma een uitgebreide en brede dialoog met de belanghebbenden bij het milieubeleid omvatten. Teneinde deelneming aan een dergelijke dialoog voor niet-gouvernementele organisaties (NGO's) mogelijk te maken, zijn in het zesde milieuactieprogramma bepalin-

(4) NGO's die werkzaam zijn op het gebied van milieubescherming hebben reeds aangetoond dat zij kunnen bijdragen tot het milieubeleid van de Gemeenschap, als bepaald in artikel 174 van het Verdrag, doordat zij actief betrokken zijn bij concrete maatregelen ter bescherming van het milieu en bij activiteiten ter vergroting van het algemene bewustzijn van de noodzakelijkheid van milieubescherming met het oog op een duurzame ontwikkeling. Ook NGO's die werkzaam zijn op het gebied van de dierenbescherming kunnen, mits hun activiteiten strekken tot het bereiken van milieubeschermingsdoelstellingen, aan dit programma deelnemen.

(5) NGO's zijn van wezenlijk belang voor het coördineren en doorspelen naar de Commissie van informatie over en visies op nieuwe en toekomstige ontwikkelingen, bijvoorbeeld op het gebied van natuurbescherming en grensoverschrijdende milieuproblemen die niet of niet optimaal door de lidstaten of op lager niveau kunnen worden behandeld. NGO's kennen de bezorgdheid en mening van het publiek goed en kunnen bijgevolg deze meningen inzake milieu ondersteunen en doorspelen naar de Commissie.

(6) NGO's voor het milieu nemen deel aan deskundigengroepen, voorbereidende en uitvoerende comités van de communautaire instellingen en leveren daardoor een belangrijke bijdrage tot het beleid, de programma's en de initiatieven van de Gemeenschap en vormen het nodige tegenwicht tegenover de belangen van andere actoren in het milieu, zoals industrie/handel, vakbonden en consumentengroeperingen.

(7) NGO's die in staat zijn de uitwisseling van vooruitzichten, problemen en mogelijke oplossingen in verband met milieuvraagstukken van een communautaire dimensie te stimuleren en relevante activiteiten te ontplooiën en daarbij de belanghebbenden op nationaal, regionaal en plaatselijk niveau te betrekken, moeten ondersteund worden. De steun zal alleen gaan naar NGO's en netwerken van NGO's die op Europees niveau werkzaam zijn.

(8) Geografische uitbreiding van het programma is noodzakelijk als men de NGO's van de kandidaat-landen erbij wil betrekken. Zij zijn immers van belang voor de aanvaarding door het publiek van het „milieuacquis” en versterking van de uitvoering ervan.

⁽¹⁾ PB C 270 E van 25.9.2001, blz. 125.

⁽²⁾ PB C 36 van 8.2.2002, blz. 108.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 23 oktober 2001 (PB C 112 E van 9.5.2002, blz. 100), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 6 december 2001 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB L 354 van 30.12.1997, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB C ...

- (9) In het licht van de in de eerste drie jaar van de uitvoering van dit besluit opgedane ervaring moet de werking van het programma worden geëvalueerd alvorens over voortzetting ervan te besluiten.
- (10) De jaarlijkse kredieten worden door de begrotingsautoriteit in het kader van de begrotingsprocedure vastgesteld.
- (11) Dit besluit stelt voor de gehele duur van het programma een financieel kader vast dat gedurende de jaarlijkse begrotingsprocedure voor de begrotingsautoriteit het voornaamste referentiepunt vormt in de zin van punt 33 van het interinstitutioneel akkoord van 6 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure ⁽¹⁾,
- b) de NGO moet, hetzij alleen of in de vorm van verschillende gecoördineerde verenigingen, actief zijn op Europees niveau en de structuur (het lidmaatschap) en de activiteiten moeten ten minste drie Europese landen omvatten. Twee Europese landen volstaan echter ook als het hoofddoel van de activiteiten de totstandbrenging en uitvoering van communautair milieubeleid is, zoals in artikel 1, leden 2 en 3, is omschreven;
- c) de activiteiten van de NGO moeten met name voldoen aan de beginselen die ten grondslag liggen aan het zesde milieufactieprogramma en overeenstemmen met de prioritaire gebieden als vermeld in artikel 5;
- d) de NGO moet sedert ten minste twee jaar volgens de wet zijn opgericht. De jaarrekeningen van de twee voorgaande jaren moeten door een registeraccountant worden gecertificeerd. In bijzondere omstandigheden kan de Commissie een afwijking op deze twee vereisten toestaan, mits dit de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap niet schaadt.

BESLUITEN:

Artikel 1

1. Er wordt een communautair actieprogramma vastgesteld ter ondersteuning van niet-gouvernementele organisaties (NGO's) die voornamelijk werkzaam zijn op het gebied van milieubescherming.

2. De algemene doelstelling van dit programma is NGO's te ondersteunen die voornamelijk werkzaam zijn op het gebied van milieubescherming en -bevordering op Europees niveau. Die werkzaamheden moeten onder meer bijdragen of kunnen bijdragen tot de totstandbrenging en uitvoering van communautair milieubeleid en communautaire milieuwetgeving in verschillende regio's van Europa.

3. Het programma moet tevens bevorderen dat NGO's stelselmatig betrokken worden bij alle stadia van de communautaire beleidsvorming op milieugebied en moet daarom zorgen voor een passende vertegenwoordiging bij overleg met belanghebbenden en in openbare hoorzittingen. Dit programma draagt tevens bij tot de versterking van kleine regionale of lokale verenigingen die werken aan de uitvoering van het communautaire acquis met betrekking tot milieu en duurzame ontwikkeling in hun omgeving.

Artikel 2

Om voor subsidie in aanmerking te komen, moet een NGO de volgende kenmerken hebben en in overeenstemming zijn met de bijlage:

- a) de NGO moet een onafhankelijke rechtspersoon zonder winstoogmerk zijn die voornamelijk actief is op het gebied van milieubescherming en -bevordering met een milieudoelstelling die het algemeen belang dient en die duurzame ontwikkeling beoogt;

Artikel 3

Aan het programma kunnen Europese NGO's deelnemen die gevestigd zijn in:

- a) de lidstaten;
- b) de geassocieerde landen ⁽²⁾, overeenkomstig de voorwaarden die zijn vastgesteld in de respectieve Europaovereenkomsten, de aanvullende protocollen en de besluiten van de respectieve associatieraden;
- c) Cyprus, Malta en Turkije, volgens met deze landen overeen te komen voorwaarden en procedures; of
- d) de Balkanlanden die deel uitmaken van het stabilisatie- en associatieproces voor de landen van Zuidoost-Europa ⁽³⁾, volgens met deze landen overeen te komen voorwaarden en procedures.

Artikel 4

1. De Commissie publiceert uiterlijk op 30 september van ieder jaar in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* een oproep tot indiening van voorstellen, voor subsidies voor het volgende kalenderjaar. Daarnaast gebruikt de Commissie andere beschikbare passende middelen, waaronder elektronische media, om het programma bij potentiële begunstigden onder de aandacht te brengen.

2. De oproep tot indiening van voorstellen omvat een informatiepakket en vermeldt de criteria inzake ontvankelijkheid, selectie en toekenning (inclusief nadere gegevens over het voorgestelde wegingssysteem), alsmede de procedure voor aanvraag, beoordeling en goedkeuring.

⁽²⁾ Bulgarije, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, Roemenië, Slovenië, Slowakije en Tsjechoë.

⁽³⁾ De voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, Albanië, de Federale Republiek Joegoslavië, Bosnië-Herzegovina en Kroatië.

⁽¹⁾ PB C 172 van 18.6.1999, blz. 1.

3. Na beoordeling van de voorstellen besluit de Commissie, behoudens vertraging bij de goedkeuring van de communautaire begroting, uiterlijk op 31 december van ieder jaar welke organisaties in het volgende jaar een subsidie zullen ontvangen. Dit besluit geeft aanleiding tot een overeenkomst tussen de Commissie en de begunstigde waarin het maximumbedrag van de subsidie, de wijze van betaling, de maatregelen voor controle en toezicht en de met de subsidie beoogde doelstellingen worden vastgelegd. De betalingen geschieden onmiddellijk.

Artikel 5

1. Gezien het belang van een duurzame ontwikkeling en van de gezondheid en levenskwaliteit van de Europese burgers, is de steun van dit programma met name gericht op de prioritaire gebieden van het zesde milieuactieprogramma, ingedeeld onder vier titels:

- a) beperking van klimaatverandering;
- b) natuur en biodiversiteit — bescherming van een unieke hulpbron;
- c) gezondheid en milieu;
- d) zorg voor het duurzaam beheer van natuurlijke hulpbronnen en afvalstoffen.

Het zesde milieuactieprogramma wordt in het vierde jaar van de looptijd geëvalueerd en waar nodig herzien, gewijzigd en bijgewerkt om rekening te houden met nieuwe ontwikkelingen en informatie.

Naast de bovenvermelde gebieden zijn ook milieueducatie en de uitvoering en handhaving van de communautaire milieuwetgeving prioriteiten.

2. De selectie- en toekenningsprocedure vindt plaats in vier fasen, die in deel A van de bijlage nader worden toegelicht.

Artikel 6

1. Een subsidie mag, wanneer het in de Gemeenschap gevestigde NGO's betreft, niet meer bedragen dan 70 % van de door een accountant gecontroleerde, in aanmerking komende gemiddelde jaarlijkse uitgaven van de aanvrager over de voorgaande twee jaar, of 80 % wanneer het gaat om NGO's die zijn gevestigd in kandidaat-lidstaten of in de Balkanlanden, en mag niet meer bedragen dan 80 % van de in aanmerking komende uitgaven van de aanvrager in het lopende jaar.

Het bedrag wordt jaarlijks bepaald volgens een vast wegingsstelsel, waarbij rekening wordt gehouden met de punten die zijn behaald bij de evaluatie bedoeld in artikel 5, lid 2, en

beschreven in deel A van de bijlage en de beginselen als vermeld in deel C van de bijlage.

2. Een begunstigde van dit programma mag de subsidie naar eigen goeddunken gebruiken om zijn in aanmerking komende uitgaven over het subsidiejaar te dekken. Alle uitgaven van de begunstigde in het subsidiejaar worden geacht in aanmerking te komen, behalve die welke zijn vermeld in punt 2 van deel D van de bijlage. Begunstigden mogen ook middelen verstrekken aan partners of ledenorganisaties, overeenkomstig in het goedgekeurde werkprogramma vermelde nadere bepalingen.

3. Het subsidiebedrag is pas definitief nadat het gecontroleerde financieel memorandum door de Commissie is goedgekeurd, waarbij erop wordt toegezien dat de Gemeenschapsgelden in overeenstemming met de relevante bepalingen van het Financieel Reglement van 21 december 1977 van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾ worden aangewend.

Indien het totaal van de subsidies van de Gemeenschap uit dit en andere programma's meer bedraagt dan 80 % van de gecontroleerde, in aanmerking komende uitgaven van de begunstigde over het betrokken jaar, wordt de eindbetaling dienovereenkomstig verlaagd.

4. Als uit het gecontroleerde financieel memorandum voor het subsidiejaar blijkt dat de totale inkomsten van de begunstigde — met uitzondering van ontvangsten die op regelmatige wijze zijn uitgetrokken voor niet in aanmerking komende uitgaven — groter zijn dan de in aanmerking komende uitgaven, wordt de eindbetaling verlaagd of wordt het te veel betaalde bedrag, zo nodig, teruggevorderd. Krachtens artikel 256 van het Verdrag zijn invorderingsopdrachten uitvoerbaar.

5. Teneinde te garanderen dat de subsidies voor milieu-NGO's doeltreffend zijn, neemt de Commissie de nodige maatregelen om na te gaan of een geselecteerde organisatie gedurende het gehele subsidiejaar blijft voldoen aan de voorwaarden om de subsidie te ontvangen. Met name wordt een systematisch systeem ingevoerd om de prestaties van de begunstigden gedurende het subsidiejaar te controleren, en vindt een ex-post-evaluatie van de prestaties plaats.

6. De Commissie deelt afgewezen aanvragers de redenen mee waarom de NGO niet aan de eisen voldoet en verstrekt daarbij voldoende toelichtingen, zodat de NGO aan de hand daarvan verbeteringen kan doorvoeren alvorens een nieuwe aanvraag te doen.

Artikel 7

1. Dit programma loopt van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2006.

⁽¹⁾ PB L 356 van 31.12.1977, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 762/2001 (PB L 111 van 20.4.2001, blz. 1).

2. Het financieel kader voor de uitvoering van het programma voor de periode 2002-2006 bedraagt 32 miljoen EUR.
3. De jaarlijkse kredieten worden goedgekeurd door de begrotingsautoriteit binnen de grenzen van de financiële vooruitzichten.

Artikel 8

1. Om de financiële belangen van de Gemeenschappen te beschermen tegen fraude en andere onregelmatigheden, kan de Commissie in het kader van dit programma, overeenkomstig Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad ⁽¹⁾ controles ter plaatse en inspecties uitvoeren. In voorkomend geval wordt door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) onderzoek uitgevoerd, waarop Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ van toepassing is.

2. De begunstigden van een subsidie houden alle bewijsstukken, inclusief het gecontroleerde financieel memorandum, betreffende de uitgaven gedurende een periode van vijf jaar na de laatste betaling, ter beschikking van de Commissie. De begunstigden van een subsidie zien erop toe dat bewijsstukken die in handen zijn van hun partners of leden, in voorkomend geval ter beschikking van de Commissie worden gesteld.

Artikel 9

1. Indien uit de verplichte verslagen blijkt dat de verwachte resultaten niet zijn bereikt, kan de betrokken organisatie tijdens het volgende jaar worden uitgesloten van een subsidie in het kader van het programma. Indien in twee opeenvolgende jaren de verwachte resultaten niet worden bereikt, komt de betrokken organisatie voor de resterende jaren van het programma niet meer voor zo'n subsidie in aanmerking.

2. Een NGO waaraan door de Commissie een invorderingsopdracht is verstrekt in verband met opzettelijke dan wel, door nalatigheid of door fraude veroorzaakte onregelmatigheden, wordt automatisch uitgesloten van subsidies gedurende de resterende jaren van het programma.

3. Indien de Commissie — hetzij bij de audits, hetzij bij de controles ter plaatse — onregelmatigheden, wanbeleid of fraude met betrekking tot een subsidie constateert, wordt de begunstigde het voorwerp van een of meer van de volgende administratieve maatregelen en boetes in evenredigheid met de ernst van het geval (met recht van beroep):

- a) annulering van de subsidieovereenkomst;
- b) betaling van een boete tot 50 % van het bedrag van de invorderingsopdracht;

- c) uitsluiting van andere communautaire subsidiemogelijkheden voor de resterende jaren van het programma;
- d) uitsluiting van de relevante dialoogmechanismen van de Commissie voor de resterende jaren van het programma.

Artikel 10

Jaarlijks wordt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* een lijst bekendgemaakt van in het kader van dit programma te subsidiëren organisaties, samen met het toegekende bedrag.

Artikel 11

De Commissie brengt uiterlijk op 30 april van ieder jaar de lidstaten en het Europees Parlement verslag uit over de toekenning van subsidies voor het lopende jaar, en over de resultaten van de subsidietoekenning van het voorafgaande jaar. Het verslag bevat een toelichting van de wijze waarop de Commissie de begunstigden voor het lopende jaar heeft geselecteerd. De Commissie belegt uiterlijk op 30 juni van ieder jaar een vergadering met de belanghebbenden voor een bespreking van dit verslag.

Uiterlijk op 31 december 2004 legt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad een verslag voor over de mate waarin de doelstellingen van het programma in de eerste drie jaar zijn bereikt en doet zij, indien nodig, voorstellen voor eventuele aanpassingen met het oog op voortzetting of stopzetting van het programma. Dat verslag wordt gebaseerd op de rapporten over de prestaties van de begunstigden en gaat met name na in hoeverre zij op doeltreffende wijze hebben bijgedragen tot de verwezenlijking van de in artikel 1 en in de bijlage vermelde doelstellingen.

Het Europees Parlement en de Raad nemen overeenkomstig het Verdrag een besluit over voortzetting van het programma per 1 januari 2007. Alvorens daartoe voorstellen in te dienen, maakt de Commissie een externe evaluatie van de in het kader van het programma bereikte resultaten.

Artikel 12

Dit besluit treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te . . .

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

⁽¹⁾ PB L 292 van 15.11.1996, blz. 2.

⁽²⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 1.

BIJLAGE

A. DE VIER FASEN VAN DE SELECTIE- EN TOEKENNINGSPROCEDURE

1. Het verwijderen van de aanvragen die niet voldoen aan de technische en administratieve voorwaarden voor het indienen van subsidieaanvragen in het kader van het programma. Met name onvolledige of onvoldoende gedetailleerde aanvragen, of aanvragen die niet zijn ingevuld volgens de instructies op het aanvraagformulier of die zijn ingediend na de opgegeven termijn, komen niet in aanmerking onder dit programma.
2. Het verwijderen van de aanvragen die niet voldoen aan de ontvankelijkheidscriteria van de artikelen 2 en 3.
3. Vergelijkende beoordeling van de resterende ontvankelijke aanvragen aan de hand van de volgende criteria, die in deel B hieronder nader gespecificeerd worden:
 - a) mate waarin de aanvraag, en met name het voorgestelde werkprogramma, voldoet aan de doelstellingen van het programma als vermeld in artikel 1 en de prioriteiten van het programma als vermeld in artikel 5;
 - b) beheer en productkwaliteit;
 - c) actieradius, doeltreffendheid en efficiëntie.Elke resterende aanvrager krijgt een aantal punten als waarderingscijfer.
4. Vaststelling van de aanvragen die mogen deelnemen aan de toekenningsprocedure (alleen de aanvragen waarvan de behaalde punten boven de door de Commissie vastgelegde drempels liggen, komen in aanmerking).

B. CRITERIA AAN DE HAND WAARVAN DE AANVRAGERS WORDEN BEOORDEELD

Aanvragers die met succes de eerste twee selectiestadia als beschreven in deel A zijn doorgekomen, worden getoetst op de volgende criteria.

1. De mate waarin de aanvraag in overeenstemming is met de doelstellingen van het programma

De aanvrager en het door hem voorgestelde werkprogramma worden beoordeeld aan de hand van het volgende:

- a) relevantie voor het beleid (ten opzichte van het zesde milieuactieprogramma, een nieuw Europees bestuur, duurzame ontwikkeling, de uitbreiding, het stabilisatie- en associatieproces voor de landen van Zuidoost-Europa, de ontwikkeling van het partnerschap Europa-Middellandsezegebied, integratie, gender mainstreaming);
- b) relevantie en mogelijk effect van de betrokkenheid bij de vormgeving en uitvoering van het communautair milieubeleid;
- c) representativiteit van de organisatie als vertolker van de wensen van het publiek uit diverse regio's van Europa en als doorgeefluik voor deze ideeën en voorstellen ter oplossing van milieuproblemen;
- d) relevantie van de activiteiten ter vergroting van milieubewustzijn en -kennis, zowel in het algemeen als met betrekking tot het milieubeleid van de Gemeenschap;
- e) vermogen om netwerken op te richten tussen organisaties van de huidige en de kandidaat-lidstaten, samenwerking met organisaties in de publieke en de particuliere sector te stimuleren en externe medefinancierders aan te trekken.

Voor elk van de bovenvermelde kenmerken wordt rekening gehouden met het vermogen van de aanvrager om zich te kwijten van de aanverwante NGO-taken die zijn weergegeven in de voorbeelden van deel D.

2. Beheer en productkwaliteit

De kenmerken die beoordeeld moeten worden, omvatten:

- a) structuur van de organisatie, toereikende personeelsbezetting en beheer van de personele middelen;

- b) intern besluitvormingsproces, betrekkingen met de leden, met inbegrip van regelingen die moeten waarborgen dat de leden bij beleidsontwikkeling en beleidsverklaringen worden betrokken;
- c) strategische aanpak, doelgerichtheid en planningsprocedures;
- d) administratie, begrotingscontrole en financieel beheer;
- e) wijze van verslaglegging (intern en extern);
- f) auto-evaluatie en kwaliteitscontrole, feedback van ervaring (leren);
- g) technische/wetenschappelijke bekwaamheid.

3. Actieradius, doeltreffendheid, efficiëntie

De kenmerken die beoordeeld moeten worden, omvatten:

- a) de algemene zichtbaarheid van de organisatie en haar activiteiten;
- b) externe betrekkingen en doeltreffendheid (met andere actoren op milieugebied, zoals plaatselijke en regionale autoriteiten, ondernemingen en industrie, consumentengroeperingen, vakbonden, andere NGO's en de bevolking).

C. VASTSTELLING VAN DE SUBSIDIES

De subsidie wordt berekend aan de hand van het totale geraamde bedrag van de in aanmerking komende uitgaven voor het subsidiejaar, waarbij uitdrukkelijk rekening wordt gehouden met de gecontroleerde gemiddelde uitgaven van de aanvrager over de voorgaande twee jaar, volgens de onderstaande beginselen:

1. Indien alle andere parameters gelijk zijn, zal het subsidiebedrag voor NGO's met een grotere omvang aan relevante activiteiten (af te meten aan de gemiddelde waarde van hun door een accountant gecontroleerde jaarlijkse uitgaven over de voorgaande twee jaar en het totale geraamde bedrag van de in aanmerking komende uitgaven in het subsidiejaar) normaal gesproken hoger zijn dan de subsidiebedragen voor NGO's met een kleinere omvang aan relevante activiteiten. De verdeling zal evenwel op niet-lineaire basis geschieden, zodat begunstigden met een kleinere omvang aan relevante activiteiten relatief meer subsidie zullen ontvangen.
2. Wanneer alle andere parameters gelijk zijn, zullen NGO's die een hoger waarderingscijfer krijgen, grotere bedragen ontvangen dan NGO's die lager scoren.
3. Wanneer een NGO een bepaald bedrag heeft gevraagd, mag de subsidie dat bedrag in geen geval overschrijden.

D. IN AANMERKING KOMENDE UITGAVEN

1. Alle uitgaven van de begunstigde in het subsidiejaar worden geacht in aanmerking te komen, behalve de uitgaven vermeld in de lijst van punt 2 hieronder. De in aanmerking komende uitgaven kunnen bijvoorbeeld bestemd zijn voor de financiering van de volgende activiteiten (ter illustratie):
 - a) het coördineren en aan de Commissie verstrekken van informatie en visies, gebaseerd op de wensen en opvattingen die leven onder de bevolking, over nieuwe en opkomende ontwikkelingen, die niet of niet optimaal door de lidstaten of op het passende niveau worden of kunnen worden behandeld;
 - b) het verrichten van voorbereidend werk en onderzoek voor de deelneming aan deskundigengroepen, aan voorbereidende en uitvoerende comités van de communautaire instellingen, die een belangrijke bijdrage leveren tot het beleid, de programma's en de initiatieven van de Gemeenschap, en het nodige tegenwicht vormen tegenover de belangen van andere actoren in het milieu, met inbegrip van industrie/handel, vakbonden en consumentengroeperingen;
 - c) het stimuleren van de uitwisseling van opinies, problemen en mogelijke oplossingen omtrent milieuvraagstukken met een communautaire dimensie en de belanghebbenden op nationaal, regionaal en plaatselijk niveau daarbij betrekken. Een en ander kan ook kennisoverdracht en synergie via netwerken behelzen;

- d) het vergroten van bewustzijn en kennis, zowel wat de algemene aspecten van het milieu als wat het communautaire milieubeleid betreft;
 - e) het opbouwen van capaciteit, in het bijzonder om kleine NGO's, nieuwe NGO-netwerken en NGO's van de kandidaat-lidstaten en de Balkanlanden nauwer bij het Europees niveau te betrekken.
2. Door de begunstigde verrichte betalingen en aan derden gegunde contracten die elementen van de onderstaande categorieën bevatten, komen niet in aanmerking:
- a) representatie, gastvrijheid, overbodige of onbezonnen uitgaven;
 - b) uitgaven die duidelijk buiten het afgesproken werkprogramma van de begunstigde voor het subsidiejaar vallen;
 - c) terugbetaling van leningen, verschuldigde rente, overgeboekte tekorten;
 - d) kosten in verband met het gebruikte kapitaal, investeringen of reserves die opzij zijn gezet om de activa van de begunstigde te vergroten;
 - e) bijdragen in natura;
 - f) particuliere uitgaven;
 - g) criminele/illegale activiteiten.
-

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 22 juni 2001 heeft de Commissie bij de Raad een voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad ingediend tot vaststelling van een communautair actieprogramma ter ondersteuning van niet-gouvernementele organisaties die voornamelijk werkzaam zijn op het gebied van milieubescherming. Het voorstel is gebaseerd op het vorige in Besluit 97/872/EG vastgestelde programma, dat loopt van 1 januari 1998 tot en met 31 december 2001.
2. Het Europees Parlement heeft op 23 oktober 2001 advies uitgebracht.
Het Economisch en Sociaal Comité heeft op 18 oktober 2001 advies uitgebracht.
3. Op 6 december 2001 heeft de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt overeenkomstig artikel 251, lid 2, van het Verdrag vastgesteld.

II. DOELSTELLING

Het doel van dit voorstel is Besluit 97/872/EG inzake een communautair actieprogramma ter ondersteuning van niet-gouvernementele organisaties die voornamelijk werkzaam zijn op het gebied van milieubescherming te vervangen door een actueler en soepeler besluit van het Europees Parlement en de Raad. In 1997 werd bij Raadsbesluit 97/872/EG de eerste EU-financiering voor milieu-NGO's overeengekomen. De motivering van de EU-financiering berustte op het beginsel dat via milieu-NGO's inzicht in de Europese publieke opinie wordt verkregen.

Krachtens het besluit van 1997 moet de Europese Commissie een verslag opstellen over het al dan niet positieve resultaat van het programma. Na uitgebreid onderzoek en overleg met de belanghebbende partijen heeft de Europese Commissie voorgesteld het vroegere Raadsbesluit te vervangen door een nieuw besluit van het Europees Parlement en de Raad. Het nieuwe besluit zal in essentie onveranderd blijven, met dien verstande dat de in het licht van de opgedane ervaring noodzakelijk geachte wijzigingen zullen worden aangebracht. De belangrijkste kenmerken van het nieuwe programma zijn de volgende:

- een bepaling ter bevordering van de systematische betrokkenheid van Europese milieu-NGO's bij het milieubeleid van de Europese Unie;
- verlenging van de programmaperiode van vier tot vijf jaar;
- een vroegere jaarlijkse oproep tot indiening van voorstellen en een sneller besluit van de Commissie;
- een grotere geografische reikwijdte, die ook Midden- en Oost-Europa omvat;
- een vereenvoudigde selectie-, controle- en evaluatieprocedure;
- de invoering van selectiecriteria;
- de invoering van een financieringsschema met vermelding van de uitgaven van de begunstigden; deze uitgaven worden gecontroleerd;
- de invoering van een vast controlevoorschrift.

Het nieuwe actieprogramma moet op 1 januari 2002 ingaan voor een periode van vijf jaar. Een tussentijdse evaluatie is gepland voor 31 december 2004.

De voorgestelde begroting voor deze periode van vijf jaar bedraagt 32 miljoen EUR.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Algemeen

De Raad heeft een aantal wijzigingen in het Commissievoorstel aangebracht, voornamelijk om de formulering van het voorstel te verduidelijken, het beheer van het programma transparanter te maken en de verantwoordingsplicht van de Commissie en de begunstigden te versterken.

Met name dient de Commissie nu jaarlijks een verslag voor de lidstaten en het Europees Parlement op te stellen. In dit verslag moeten de toekenning van subsidies voor het lopende jaar en de resultaten van de subsidietoekenning van het voorafgaande jaar nauwkeurig beschreven worden. De Commissie belegt ook elk jaar een vergadering met de belanghebbenden voor een bespreking van dit verslag. Dit leidt tot een betere evaluatie, zowel vooraf als achteraf.

Duidelijkheidshalve heeft de Raad tevens de doelstellingen van het programma van een bijlage naar een artikel verplaatst, alsmede de selectiecriteria en de in aanmerking komende uitgaven (delen 2 en 4 van de bijlage) nader toegelicht.

De belangrijkste inhoudelijke wijzigingen van het programma (zie punt 3 hieronder) betreffen de definitie van een aanvragende NGO en het stimuleren van de opnemings van kleinere NGO's in het programma.

De Commissie heeft het door de Raad overeengekomen gemeenschappelijk standpunt aanvaard.

2. Amendementen van het Europees Parlement

In de plenaire vergadering van 23 oktober heeft het Europees Parlement 24 amendementen op het voorstel aangenomen. Tweeëntwintig daarvan zijn al woordelijk of naar de geest in het gemeenschappelijk standpunt van de Raad opgenomen.

- a) In de twee niet-opgenomen amendementen (*amendementen nrs. 15 en 24*) wordt voorgesteld bijdragen in natura aan NGO's in hun jaarlijkse uitgaven op te nemen. In het licht van de structuur van het nieuwe voorstel (dat een hogere maximale subsidie omvat) en de moeilijkheden die tijdens de looptijd van het vorige programma bij de evaluatie van bijdragen in natura zijn gerezen, kunnen deze amendementen niet aanvaard worden.
- b) De amendementen die de Raad in zijn gemeenschappelijk standpunt heeft opgenomen, kunnen als volgt gegroepeerd worden:

amendement nr. 1 — een nieuwe overweging waarin wordt verwezen naar de jaarlijkse begrotingsprocedure; dit is overweging 11 geworden;

amendementen nrs. 29 en 30 — met de wijziging van de artikelen 2 en 3 wil het Europees Parlement het toepassingsgebied uitbreiden, zodat ook NGO's die werkzaam zijn op het gebied van dierenbescherming onder het besluit vallen. Deze amendementen zijn in overweging 4 opgenomen;

amendementen nrs. 14 en 31 — wijziging van de definitie van een aanvragende NGO, waarin expliciet wordt verwezen naar verenigingen van NGO's; dit staat nu in artikel 2, onder b), amendement 14 is een hieruit voortvloeiende wijziging van artikel 6, lid 2; ook aan partners of ledenorganisaties mogen middelen worden verstrekt;

amendementen nrs. 5, 6 en 7 voeren drie nieuwe criteria voor aanvragende NGO's in, die in deel B van de bijlage zijn opgenomen, en niet in de artikelen zoals voorgesteld in de amendementen;

amendement nr. 8 stelt voor de doelstellingen van het programma in een nieuw artikel 3 bis op te nemen, in het gemeenschappelijk standpunt worden zij naar artikel 5 verplaatst en niet naar een nieuw artikel 3 bis;

amendement nr. 9 specificiert de nadere gegevens die de Commissie in haar oproep tot indiening van voorstellen beschikbaar moet stellen; dit is aanvaard in artikel 4, lid 2;

amendement nr. 10 — toevoeging aan artikel 4, lid 3, waardoor de Commissie verplicht wordt onmiddellijk te betalen;

amendementen nrs. 11, 12, 17, 20 en 21 — al deze amendementen verplichten tot op zekere hoogte tot meer transparantie en verantwoording in de selectie- en rapporteringsprocedure. In het jaarlijks verslag en de in artikel 11 van het gemeenschappelijk standpunt geïntroduceerde vergadering van de belanghebbenden (zie punt 3 hieronder) komen dit aspect en de inhoud van deze amendementen aan bod;

amendement nr. 13 — om rekening te houden met de omvang van de aanvragende NGO, wordt de eis van artikel 6, lid 1, geschrapt;

amendementen nrs. 16 en 19 — amendement nr. 16 legt de Commissie een nieuwe verplichting op (artikel 6, lid 5 bis), met name om afgewezen aanvragers mee te delen om welke redenen zij niet voldoen. De inhoud van amendement nr. 19, een voorgesteld amendement op artikel 10, legt dezelfde verplichting op;

amendement nr. 18 verduidelijkt artikel 8, wat betreft de verantwoordingsplicht van partnerorganisaties en de financiële verantwoordingsplicht;

amendement nr. 22 werd voorgesteld als een extra selectie criterium in de bijlage. De Raad heeft de inhoud van dit amendement toegevoegd aan artikel 1, lid 3, van het gemeenschappelijk standpunt, met name om kleine regionale of lokale verenigingen van NGO's op te nemen die zich met de uitvoering van het communautaire acquis inzake milieu en duurzame ontwikkeling bezighouden;

amendement nr. 23 wijzigt de bijlage, deel C, punt 1, omwille van de gelijkheid; ongeacht de omvang van de aanvragende NGO, zal de verdeling van de subsidies geschieden op een niet-lineaire basis, zodat begunstigden met een kleinere omvang aan relevante activiteiten relatief meer subsidie ontvangen.

3. Belangrijkste door de Raad ingevoerde vernieuwingen

Verscheidene lidstaten waren van mening dat de eis dat aanvragende NGO's in ten minste drie landen actief moeten zijn, ertoe zal leiden dat een groot aantal kleinere NGO's, met name in de meer perifere lidstaten, niet in aanmerking komt. Teneinde dit probleem op te lossen, werden in artikel 2 van het voorstel de volgende wijzigingen aangebracht:

- er wordt nu duidelijk gesteld dat een aanvragende NGO alleen of in de vorm van „verschillende gecoördineerde verenigingen” van NGO's actief mag zijn;
- twee (in plaats van drie) Europese landen volstaan echter ook als het hoofddoel van de activiteiten de totstandbrenging en uitvoering van communautair milieubeleid is, zoals in de doelstellingen van het programma is omschreven.

Dit tweede punt gaat verder dan het tweede deel van *amendement nr. 31* van het Europees Parlement.

Teneinde te verzekeren dat kleinere NGO's aan het programma kunnen deelnemen, werd aan artikel 3, lid 1, de expliciete vermelding toegevoegd dat het programma „tevens [bijdraagt] tot de versterking van kleine regionale of lokale verenigingen die werken aan de uitvoering van het communautaire acquis met betrekking tot milieu en duurzame ontwikkeling in hun omgeving”, wat inhoudelijk vergelijkbaar is met *amendement nr. 22* van het Europees Parlement.

IV. CONCLUSIES

De Raad is van mening dat zijn gemeenschappelijk standpunt, waarin de inhoud van de in deel III, punt 2, onder b), vermelde amendementen is overgenomen, in hoge mate rekening houdt met het advies van het Europees Parlement in eerste lezing en een evenwichtige oplossing voor het nieuwe financieringsprogramma vormt. In vergelijking met het eerste programma vergroot het nieuwe programma de transparantie en de verantwoordingsplicht en is er, zowel geografisch als qua vorm, een breder scala van aanvragende NGO's waarvoor het openstaat.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 23/2002

door de Raad vastgesteld op 6 december 2001

met het oog op de aanneming van Richtlijn 2002/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... tot wijziging van Richtlijn 97/67/EG met betrekking tot de verdere openstelling van de postmarkt in de Gemeenschap voor mededinging

(2002/C 110 E/04)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 47, lid 2, en op de artikelen 55 en 95,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Raad heeft in zijn resolutie van 7 februari 1994 over de ontwikkeling van de postdiensten in de Gemeenschap ⁽⁵⁾ als een van de hoofddoelstellingen van het communautaire postbeleid genoemd, het met elkaar verenigen van de bevordering van de geleidelijke en beheerste liberalisering van de postmarkt en het duurzaam waarborgen van de universele dienstverlening.
- (2) Bij Richtlijn 97/67/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst ⁽⁶⁾ is op communautair niveau een kaderregeling voor de postsector vastgesteld, waaronder maatregelen om een universele dienst te garanderen, maximumgrenzen voor postdiensten die de lidstaten met het oog op de instandhouding van de universele dienst aan hun leveranciers van de universele dienst kunnen voorbehouden en een tijdschema voor de besluitvorming over de verdere liberalisering van de markt met het oog op de totstandbrenging van een interne markt voor postdiensten.

⁽¹⁾ PB C 337 E van 28.11.2000, blz. 220, en PB C 180 E van 26.6.2001, blz. 291.

⁽²⁾ PB C 116 van 20.4.2001, blz. 99.

⁽³⁾ PB C 144 van 16.5.2001, blz. 20.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 14 december 2000 (PB C 232 van 17.8.2001, blz. 287), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 6 december 2001 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁵⁾ PB C 48 van 16.2.1994, blz. 3.

⁽⁶⁾ PB L 15 van 21.1.1998, blz. 14.

- (3) In artikel 16 van het Verdrag wordt gewezen op de plaats die de diensten van algemeen economisch belang in de gemeenschappelijke waarden van de Unie innemen, alsook op de rol die zij vervullen bij het bevorderen van sociale en territoriale samenhang. Verder moet volgens dit artikel er zorg voor worden gedragen dat deze diensten functioneren op basis van beginselen en voorwaarden die hen in staat stellen hun taken te vervullen.

- (4) Het Europees Parlement wijst in zijn resoluties van 14 januari 1999 ⁽⁷⁾ en 18 februari 2000 ⁽⁸⁾ over de Europese postdiensten, op het sociale en economische belang van postdiensten en op de noodzaak een universele dienst van hoge kwaliteit te handhaven.

- (5) De maatregelen op dit gebied moeten zodanig vorm krijgen dat ook de in artikel 2 van het Verdrag bedoelde sociale taken van de Gemeenschap — een hoog niveau van werkgelegenheid en sociale bescherming — als doelstellingen worden verwezenlijkt.

- (6) Het rurale postnetwerk is onder meer in bergachtige streken en op eilanden van vitaal belang voor de integratie van ondernemingen in de nationale/mondiale economie en voor de instandhouding van de sociale samenhang en de werkgelegenheid op het platteland in bergachtige en insulaire gebieden. Bovendien kunnen rurale postkantoren in bergachtige streken en op eilanden als een essentieel infrastructuurnet fungeren waar iedereen toegang kan krijgen tot nieuwe communicatietechnologieën.

- (7) De Europese Raad, op 23 en 24 maart 2000 te Lissabon bijeengekomen, noemde in de conclusies van het voorzitterschap twee besluiten van toepassing op de postdiensten, ten aanzien waarvan de Commissie, de Raad en de lidstaten verzocht werden elk overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden maatregelen te nemen. De vereiste maatregelen waren tweërlei: uiterlijk eind 2000 een strategie uitwerken voor de verwijdering van belemmeringen voor postdiensten, en de liberalisering in sectoren als die van de postdiensten bespoedigen. Hiermee wordt de verwezenlijking van een volledig operationele markt voor die diensten beoogd.

- (8) De Europese Raad van Lissabon achtte het tevens van essentieel belang dat er in het kader van de interne markt en van een kenniseconomie ten volle rekening wordt gehouden met de Verdragsbepalingen inzake diensten van algemeen economisch belang en ondernemingen die met het leveren van dergelijke diensten zijn belast.

⁽⁷⁾ PB C 104 van 14.4.1999, blz. 134.

⁽⁸⁾ PB C 339 van 29.11.2000, blz. 297.

- (9) De Commissie heeft de postsector in de Gemeenschap grondig onderzocht, en ook studies over de economische, sociale en technologische ontwikkelingen in de sector laten verrichten, en zij heeft uitvoerig met de betrokkenen overlegd.
- (10) De postsector in de Gemeenschap heeft een moderne kaderregeling nodig die met name uitbreiding van de interne markt voor deze sector tot doel heeft. Een betere competitiviteit moet de postsector in staat stellen andere communicatiemethoden te integreren en de steeds veel-eisender wordende gebruikers een betere dienstverlening te garanderen.
- (11) Het hoofddoel — duurzame en gelijkwaardige levering in de gehele Gemeenschap van universele diensten die voldoen aan de door de lidstaten overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 97/67/EG gestelde kwaliteitsnormen — kan worden bereikt indien het in deze sector mogelijk blijft diensten voor te behouden en tegelijkertijd, dankzij voldoende vrijheid om diensten te leveren, een hoog niveau van efficiëntie wordt bereikt.
- (12) De voor de middellange termijn voorspelde toename van de vraag in de postdienstsector in zijn geheel zou ertoe kunnen bijdragen het eventuele verlies van marktaandeel van de leveranciers van de universele dienst als gevolg van een verdere openstelling van de markt te compenseren, hetgeen een extra waarborg voor de universele dienst zou betekenen.
- (13) De belangrijkste factoren die de ontwikkeling van de werkgelegenheid in de postsector beïnvloeden, zijn de technologische ontwikkeling en de druk van de markt om de efficiëntie te vergroten. De openstelling van de markt heeft hierbij een minder prominente rol, maar draagt wel bij tot een algehele uitbreiding van de postmarkten. Eventuele personeelsverminderingen bij de leveranciers van de universele dienst als gevolg van of voortvloeiend op dergelijke maatregelen worden wellicht gecompenseerd door de hieruit voortvloeiende toename van de werkgelegenheid bij particuliere exploitanten en nieuwkomers op de markt.
- (14) Op communautair niveau dient een tijdschema voor een geleidelijke en beheerste liberalisering van de brievenpostmarkt te worden vastgesteld, zodat alle leveranciers van de universele dienst voldoende tijd krijgen voor de moderniserings- en herstructureringsmaatregelen die nodig zijn om hun levensvatbaarheid op lange termijn onder de nieuwe marktomstandigheden te verzekeren. De lidstaten hebben ook voldoende tijd nodig om hun regelgeving aan een opener omgeving aan te passen. Daarom is het zinvol bij de verdere openstelling van de markt stapsgewijs te werk te gaan, met tussenstappen, die een belangrijke, maar beheerste openstelling van de markt tot gevolg hebben, waarna onderzoek zal worden verricht en een voorstel zal worden ingediend om, in voorkomend geval, het jaar 2009 te bevestigen als datum voor de voltooiing van de interne postmarkt, ofwel, in het licht van de conclusies van de studie, een andere maatregel vast te stellen.
- (15) De volgende fasen van de openstelling van de markt moeten van substantiële aard en voor de lidstaten in de praktijk haalbaar zijn; tegelijkertijd moet het leveren van de universele dienst verzekerd blijven.
- (16) Algemene verlagingen van het maximumgewicht voor diensten die aan de leveranciers van de universele dienst mogen worden voorbehouden tot 100 g in 2003 en tot 50 g in 2006, gecombineerd met een volledige openstelling van de markt voor uitgaande grensoverschrijdende post, met eventuele uitzonderingen voorzover dit met het oog op het leveren van de universele dienst nodig zou zijn, vormen vrij eenvoudige en beheerste, maar niet-temin belangrijke volgende fasen.
- (17) In de Gemeenschap is gemiddeld ongeveer 16 % van de totale postinkomsten van de leveranciers van de universele dienst afkomstig van normale brievenpost met een gewicht tussen 50 en 350 g, en daarvan is 9 % afkomstig van normale brievenpost met een gewicht tussen 100 en 350 g en gemiddeld nog eens ongeveer 3 % van uitgaande grensoverschrijdende post met een maximumgewicht van 50 g.
- (18) Maximumprijzen voor diensten die kunnen worden voorbehouden van driemaal en tweeënhalf maal het openbare tarief van brievenpost van de laagste gewichtsklasse van de snelste standaardcategorie in 2003 respectievelijk 2006 zijn, gecombineerd met, in voorkomend geval, een maximumgewicht van 100 respectievelijk 50 g, terzake dienend.
- (19) In de meeste lidstaten is direct mail al een dynamische groeiemarkt met aanzienlijke groeimogelijkheden, terwijl er in de andere lidstaten nog veel ruimte voor groei is. In zes lidstaten is direct mail al grotendeels voor mededinging opgesteld. Een grotere flexibiliteit van het dienstenaanbod en een betere prijsstelling als gevolg van de concurrentie zou de marktpositie van direct mail ten opzichte van andere communicatiemiddelen versterken, hetgeen dan wellicht als extra voordeel in nieuwe postzendingen zou resulteren en de gehele postsector zou versterken. Niettemin moet worden bepaald dat direct mail, voorzover dit nodig is om de universele dienst te waarborgen, binnen de genoemde gewichts- en prijsklassen voorbehouden kan blijven.
- (20) Gemiddeld 3 % van de totale postinkomsten is afkomstig van het uitgaande grensoverschrijdende postverkeer. De openstelling van dit gedeelte van de markt in alle lidstaten, met de nodige uitzonderingen om het leveren van de universele dienst te verzekeren, zou het mogelijk maken dat verschillende exploitanten van postdiensten alle uitgaande grensoverschrijdende post ophalen, sorteren en vervoeren.

- (21) De openstelling van het inkomende grensoverschrijdende postverkeer voor mededinging zou het mogelijk maken in 2003 de grens van 100 g en in 2006 de grens van 50 g te ontwijken door een gedeelte van de binnenlandse post in grote partijen elders te posten, waardoor de gevolgen van de openstelling onvoorspelbaar zouden zijn. De vaststelling van de herkomst van brievenpost zou bij de handhaving van de voorschriften extra moeilijkheden kunnen opleveren. Maximumgewichten van 100 en 50 g voor gewone inkomende grensoverschrijdende brievenpost en direct mail, zoals voor de gewone binnenlandse brievenpost, zijn praktisch omdat daaraan niet het gevaar kleefte van een dergelijke ontwijking of van een kunstmatige verhoging van het gewicht van brievenpost.
- (22) Het is van belang nu al een tijdschema voor de volgende stappen naar de volledige voltooiing van de interne markt voor postdiensten op te stellen, zowel ter wille van de levensvatbaarheid van de universele dienst op lange termijn als met het oog op de voortgezette ontwikkeling van moderne en doelmatige postdiensten.
- (23) Het is dienstig te blijven voorzien in de mogelijkheid dat de lidstaten bepaalde postdiensten aan hun leverancier(s) van de universele dienst blijven voorbehouden. Deze regelingen zullen de leveranciers van de universele dienst in staat stellen de aanpassing van hun activiteiten en personeel aan een grotere mededinging te voltooien, zonder dat dit ten koste gaat van hun financiële evenwicht en dus zonder dat het leveren van de universele dienst in gevaar wordt gebracht.
- (24) Het is dienstig nieuwe gewichts- en prijsgrenzen vast te stellen, alsmede de diensten waarop zij van toepassing kunnen zijn, en te voorzien in een nieuw onderzoek en in een besluit waarin, in voorkomend geval, het jaar 2009 bevestigd wordt als datum voor de voltooiing van de interne postmarkt, of, in het licht van de conclusies van de studie een andere maatregel wordt vastgesteld.
- (25) Wanneer lidstaten maatregelen aannemen die onder meer betrekking hebben op de oprichting van een compensatiefonds, eventuele wijzigingen in de werking ervan, iedere aanvulling erop dan wel betalingen hieruit, kan het gaan om steunmaatregelen van een lidstaat of steun in welke vorm dan ook met staatsmiddelen bekostigd, in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag, waarvan de Commissie conform artikel 88, lid 3, van het Verdrag vooraf op de hoogte moet worden gebracht.
- (26) De mogelijkheid concurrenten op het gebied van de universele dienst een vergunning te verlenen kan worden gekoppeld aan de eis dat de vergunninghouders aan de universele dienst bijdragen.
- (27) Richtlijn 97/67/EG bepaalt dat de lidstaten een of meer nationale regelgevende instanties voor de postsector aanwijzen, die juridisch onderscheiden en functioneel onafhankelijk zijn van de exploitanten van postdiensten. Gelet op het dynamische karakter van de Europese postmarkten dient de belangrijke rol van de nationale regelgevende instanties te worden erkend en bevorderd, met name wat betreft het waarborgen van de eerbiediging van de voorbehouden diensten, behalve in lidstaten waar voorbehouden diensten niet bestaan. Artikel 9 van Richtlijn 97/67/EG biedt de lidstaten de mogelijkheid verder te gaan dan de doelstellingen van die richtlijn.
- (28) De nationale regelgevende instanties zouden aan de invoering van vergunningen de eis kunnen verbinden dat er voor de consumenten van de door vergunninghouders verleende diensten doorzichtige, eenvoudige en goedkope procedures voor de behandeling van hun klachten bestaan, ongeacht of deze betrekking hebben op de diensten van de leveranciers van de universele dienst, dan wel op de diensten van exploitanten met een machtiging, waaronder die met een individuele vergunning. Voorts is het wellicht dienstig dat deze procedures openstaan voor de gebruikers van alle postdiensten, of dit universele diensten zijn of niet. Dergelijke procedures dienen te voorzien in regelingen ter bepaling van de aansprakelijkheid voor verlies of beschadiging van poststukken.
- (29) De leveranciers van de universele dienst verlenen normaal diensten, bijvoorbeeld aan zakelijke klanten, aan tussenpersonen die post voor verschillende klanten samenvoegen en aan aanbieders van post in grote partijen, die hun de mogelijkheid bieden zich op andere punten en onder andere voorwaarden in de poststroom te voegen dan bij de gewone brievenpost het geval is. Hierbij moeten de leveranciers van de universele dienst het doorzichtigheidsbeginsel naleven alsook het verbod van discriminatie tussen de verschillende derden en tussen derden en leveranciers van de universele dienst die gelijkwaardige diensten verlenen. Het is, gegeven het verbod op discriminatie bij de dienstverlening, ook nodig dat die diensten beschikbaar zijn voor particuliere klanten die onder soortgelijke omstandigheden van de post gebruikmaken.
- (30) In verband met de wijzigingen moet de in artikel 27 van Richtlijn 97/67/EG bepaalde datum voor het eventuele verstrijken van die richtlijn worden vervangen door 31 december 2008. Die datum laat de machtigingsprocedures die in de lidstaten uit hoofde van Richtlijn 97/67/EG worden vastgesteld, onverlet.
- (31) Richtlijn 97/67/EG moet derhalve worden gewijzigd.
- (32) Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de toepassing van de in het Verdrag neergelegde mededingingsregels en regels inzake het vrij verrichten van diensten, zoals met name wordt uiteengezet in de Mededeling van de Commissie over de toepassing van de mededingingsregels op de postsector en over de beoordeling van bepaalde overheidsmaatregelen met betrekking tot postdiensten⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 39 van 6.2.1998, blz. 2.

HEBBER DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 97/67/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 7 wordt vervangen door:

„Artikel 7

1. Voorzover nodig om de levering van de universele dienst te waarborgen, kunnen de lidstaten bepaalde standaardpostdiensten aan de leverancier(s) van de universele dienst blijven voorbehouden. Deze diensten zijn beperkt tot het ophalen, sorteren, vervoeren en bestellen van normale binnenlandse brievenpost en inkomende grensoverschrijdende brievenpost van minder dan het volgende maximumgewicht en de volgende maximumprijs. Het maximumgewicht bedraagt 100 g vanaf 1 januari 2003 en 50 g vanaf 1 januari 2006. Deze maximumgewichten zijn niet van toepassing vanaf 1 januari 2003 indien de prijs gelijk is aan of meer bedraagt dan driemaal het openbare tarief van brievenpost van de laagste gewichtsklasse van de snelste categorie, en vanaf 1 januari 2006 indien de prijs gelijk is aan of meer bedraagt dan tweeënehalfmaal dit tarief.

Bij de gratis postdienst voor blinden en slechtzienden mogen uitzonderingen op de gewichts- en prijsbeperkingen worden toegestaan.

Voorzover nodig om de levering van de universele dienst te waarborgen, kan direct mail voorbehouden blijven binnen de eerder genoemde gewichts- en prijslimieten.

Voorzover nodig om de levering van de universele dienst te waarborgen, bijvoorbeeld wanneer bepaalde onderdelen van de postactiviteit reeds zijn geliberaliseerd of vanwege de specifieke kenmerken van de postmarkt in een lidstaat, kan uitgaand grensoverschrijdend postverkeer voorbehouden blijven binnen de eerder genoemde gewichts- en prijslimieten.

2. Uitwisseling van documenten mag niet worden voorbehouden.

3. De Commissie verricht een verkennende studie om voor elke lidstaat te beoordelen welke gevolgen de volledige voltooiing van de interne postmarkt in 2009 voor de universele dienst zal hebben. Op basis van de conclusies van die studie legt de Commissie vóór 31 december 2006 aan het Europees Parlement en de Raad een verslag voor, vergezeld van een voorstel waarin, in voorkomend geval, het jaar 2009 wordt bevestigd voor de voltooiing van de interne postmarkt of in het licht van de conclusies van de studie een andere maatregel wordt vastgesteld.”;

2. aan artikel 12 worden de volgende streepjes toegevoegd:

„— wanneer de leveranciers van de universele dienst speciale tarieven toepassen, bijvoorbeeld voor diensten voor het bedrijfsleven, aanbieders van grote partijen post of tussenpersonen die post van verschillende klanten samenvoegen, passen zij de beginselen van doorzichtig-

heid en non-discriminatie toe ten aanzien van zowel de tarieven als de voorwaarden dienaangaande. De tarieven houden rekening met de vermeden kosten in vergelijking met de standaarddienst die de gehele reeks prestaties bestrijkt welke worden aangeboden op het gebied van het ophalen, sorteren, vervoeren en bestellen van afzonderlijke poststukken. De tarieven en de voorwaarden dienaangaande worden steeds op dezelfde wijze toegepast zowel tussen derden als tussen derden en leveranciers van de universele dienst die gelijkwaardige diensten verlenen. In voorkomend geval gelden deze tarieven ook voor particuliere klanten die onder gelijkwaardige omstandigheden van de post gebruikmaken,

— de subsidiëring van universele diensten buiten het voorbehouden gebied met inkomsten uit diensten die deel uitmaken van het voorbehouden gebied, is verboden, behalve indien wordt aangetoond dat zulks volstrekt noodzakelijk is om te voldoen aan specifieke verplichtingen inzake de universele dienst die met betrekking tot het door mededinging gekenmerkte gebied zijn opgelegd; behalve in de lidstaten waar geen voorbehouden diensten zijn, stellen de nationale regelgevende instanties dienaangaande voorschriften vast, waarvan zij de Commissie in kennis stellen.”;

3. in artikel 19 worden de eerste en tweede alinea vervangen door:

„De lidstaten zien erop toe dat er transparante, eenvoudige en niet te dure procedures worden ingevoerd voor de behandeling van klachten van gebruikers, met name in geval van verlies, diefstal, beschadiging of niet-naleving van de kwaliteitsnormen van de dienst (met inbegrip van procedures voor het bepalen van de verantwoordelijkheid in gevallen waarbij meer dan één exploitant betrokken is).

De lidstaten kunnen bepalen dat dit beginsel ook geldt voor gebruikers van postdiensten die:

— buiten de werkingssfeer van de universele dienst als omschreven in artikel 3 vallen, en

— binnen de werkingssfeer van de universele dienst als omschreven in artikel 3 vallen, doch niet door de universele dienstverlener worden geleverd.

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat geschillen door middel van de in de eerste alinea bedoelde procedures binnen een redelijke termijn op billijke wijze kunnen worden geregeld en dat er voor gerechtvaardigde klachten een systeem van terugbetalingen en/of vergoedingen bestaat.”;

4. de derde alinea van artikel 22 wordt vervangen door:

„De nationale regelgevende instanties hebben met name tot taak te zorgen voor de nakoming van de uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen en stellen, voorzover nodig, controles en specifieke procedures vast om te waarborgen dat de voorbehouden diensten worden geëerbiedigd. Zij kunnen ook worden belast met de zorg voor de naleving van de mededingingsregels in de postsector.”;

5. artikel 27 wordt vervangen door:

„Artikel 27

Deze richtlijn, met uitzondering van artikel 26, vervalt op 31 december 2008, tenzij uit hoofde van artikel 7, lid 3, hierover anders wordt besloten. Deze datum is niet van toepassing op de in artikel 9 beschreven machtigingsprocedures.”.

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te . . .

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. De Commissie heeft de Raad op 14 juli 2000 bovengenoemd voorstel voor een richtlijn toegezonden ⁽¹⁾. Het voorstel is gebaseerd op artikel 47, lid 2, en de artikelen 55 en 95 van het Verdrag.
2. Het Europees Parlement heeft op 14 december 2000 advies uitgebracht.
3. Het Economisch en Sociaal Comité heeft op 29 november 2000 advies uitgebracht ⁽²⁾.
4. Het Comité van de Regio's heeft op 4 december 2000 advies uitgebracht ⁽³⁾.
5. De Commissie heeft op 21 maart 2001 haar gewijzigde voorstel aangenomen ⁽⁴⁾.
6. De Raad heeft op 6 december 2001 zijn gemeenschappelijk standpunt aangenomen overeenkomstig artikel 251.

II. DOEL VAN HET VOORSTEL

Doel van dit voorstel is te voldoen aan de eis van Richtlijn 97/67/EG, dat met ingang van 1 januari 2003 een verdere stap wordt gezet met de geleidelijke en beheerste liberalisering van de postdiensten en dat een tijdschema voor verdere openstelling van de markt wordt vastgesteld. Ook wordt voorgesteld verscheidene ondergeschikte vraagstukken in verband met het vlot functioneren van de interne markt voor postdiensten op te lossen.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

De Raad staat volledig achter het doel en de hoofdlijnen van het voorstel. In zijn gemeenschappelijk standpunt heeft hij echter een aantal punten gewijzigd, waarvan de belangrijkste hieronder worden uiteengezet:

1. De Raad heeft het tijdschema voor de liberalisering op een aantal punten aangepast om een meer geleidelijke en beheerste openstelling van de markt te waarborgen, daarbij rekening houdend met de noodzaak de universele diensten te handhaven en recht te doen aan het specifieke karakter van de lidstaten. De aanpassingen van de Raad gaan een heel stuk in de richting van het standpunt van het Parlement (bv. hogere gewichts- en prijslimieten voor het voorbehouden gebied in 2003, uitstel voor de 50 g-gewichtsklasse van 2003 naar 2006 en voor de volgende klasse van 2007 naar 2009).
2. De Raad heeft de opvatting van het Europees Parlement overgenomen, dat uitgaande grensoverschrijdende post voorbehouden mag blijven voorzover dat nodig is om de levering van de universele dienst te waarborgen.
3. Het gemeenschappelijk standpunt vormt een beslissende stap op weg naar de voltooiing van de interne markt voor postdiensten in 2009 en garandeert zowel het recht van initiatief van de Commissie als de volledige medebeslissingsbevoegdheden van het Europees Parlement en de Raad. Gezien het doorslaggevend belang van de categorie onder de 50 g, vanuit het oogpunt van markt-aandeelpercentage, was de Raad van oordeel dat een besluit tot liberalisering binnen dit marktsegment moet worden genomen door middel van een extra medebeslissingsprocedure, op basis van een Commissievoorstel dat wordt ingediend nadat een verkennende studie is verricht.
4. De Raad heeft de opvatting van het Europees Parlement betreffende speciale diensten overgenomen door alle omschrijvingen van deze diensten uit de tekst te schrappen.

⁽¹⁾ PB C 337 E van 28.11.2000, blz. 220.

⁽²⁾ PB C 116 van 20.4.2001, blz. 99.

⁽³⁾ PB C 144 van 16.5.2001, blz. 20.

⁽⁴⁾ PB C 180 E van 26.6.2001, blz. 291.

IV. AMENDEMENTEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT**1. Amendementen van het Europees Parlement die door de Raad zijn aanvaard**

- Amendement nr. 2: overweging 5
- Amendement nr. 6: overweging 10
- Amendement nr. 7: overweging 11
- Amendement nr. 9: overweging 10 van het Commissievoorstel geschrapt
- Amendement nr. 11: overweging 11 van het Commissievoorstel geschrapt
- Amendement nr. 19: overweging 19 van het Commissievoorstel geschrapt
- Amendement nr. 24: overweging 23
- Amendement nr. 28: overweging 27
- Amendement nr. 29: overweging 28
- Amendement nr. 33: overweging 30
- Amendement nr. 35: Artikel 1, lid 1 — Speciale diensten (geschrapt)
- Amendement nr. 39: Artikel 1, lid 2
- Amendement nr. 41: Artikel 1, lid 3
- Amendement nr. 44: Artikel 1, lid 5
- Amendement nr. 58: overweging 6.

2. Amendementen van het Europees Parlement die gedeeltelijk of inhoudelijk door de Raad zijn aanvaard

- Amendement nr. 8: Dit amendement is in beginsel aanvaard. De Raad deelde de opvatting van het Parlement dat nog moet worden gezien of de voordelen van verstrekking van de universele dienst opwegen tegen de bijkomende kosten als gevolg van die verplichting en gaf er daarom de voorkeur aan de betrokken overweging te schrappen.
- Amendement nr. 15: De Raad was van oordeel dat overweging 15 moet worden aangevuld met een verwijzing naar de noodzaak om de continuïteit in de levering van universele diensten te waarborgen.
- Amendement nr. 46: De Raad stond positief tegenover het idee om een nieuwe overweging 8 op te nemen, waarin het verband tussen postdiensten en diensten van algemeen belang wordt vastgelegd overeenkomstig de strekking van het gewijzigde voorstel van de Commissie.
- Amendement nr. 21: De inhoud van dit amendement is verwerkt in overweging 20 alsmede in artikel 1, lid 1, tot wijziging van artikel 7 van Richtlijn 97/67/EG.
- Amendement nr. 43: De Raad stond positief tegenover het idee om artikel 22 van Richtlijn 97/67/EG te wijzigen teneinde de rol van de nationale regelgevende instanties uitdrukkelijker te omschrijven in verband met de noodzaak de levering van de universele dienst te waarborgen. De Raad gaf er evenwel de voorkeur aan de wijziging toe te spitsen op bepalingen die moeten waarborgen dat voorbehouden diensten onverlet worden gelaten.
- Amendementen nrs. 16, 18, 22 en 38: Deze amendementen, die hoofdzakelijk betrekking hebben op de gewichts- en prijslimieten van het voor te behouden gebied, werden in zoverre aanvaard dat de Raad vergaand tegemoet is gekomen aan de opvatting van het Parlement (zie punt III.1).

3. Amendementen van het Europees Parlement die niet door de Raad zijn aanvaard

Amendementen nrs. 17 en 20

De Raad was van oordeel dat de door de Commissie voorgestelde overwegingen 17 en 20 (die het Parlement voorstelt te schrappen of in te korten) nuttige feitelijke informatie bevatten over de achtergrond van de huidige postmarkt en de huidige liberaliseringsgraad van direct mail in de lidstaten.

Amendementen nrs. 1, 23 en 26

De Raad is van oordeel dat een beslissende stap moet worden gezet op de weg naar volledige voltooiing van de interne markt voor postdiensten in 2009, waarbij zowel het recht van initiatief van de Commissie als de volledige medebeslissingsbevoegdheden van het Europees Parlement worden gegarandeerd.

Amendementen nrs. 10, 36 en 48

De Raad was van oordeel dat deze amendementen niet nodig zijn, omdat hun doel al kan worden bereikt in het kader van de bestaande Richtlijn 97/67/EG.

Amendement nr. 12

De Raad vindt niet dat een evaluatie van de draagwijdte van de levering van de universele dienst een voorwaarde moet zijn voor de bepaling van verdere marktopenstellingsmaatregelen. Onderstreept zij evenwel dat de Commissie op grond van artikel 1, lid 1 (nieuw artikel 7, lid 3), van het gemeenschappelijk standpunt moet nagaan welke gevolgen volledige liberalisering in 2009 voor elke afzonderlijke lidstaat heeft.

Amendement nr. 27

De Raad achtte dit amendement misplaatst, omdat de REIMS II-overeenkomst slechts een commerciële overeenkomst tussen bepaalde leveranciers van de universele dienst is en bovendien in december 2001 zal aflopen.

Amendementen nrs. 13, 47, 49 en 54

De Raad acht het niet juist de doelstellingen van de bestaande richtlijn te wijzigen door van de bevordering van een hoog niveau van werkgelegenheid en sociale bescherming een nieuwe doelstelling te maken.

Amendement nr. 4

De Raad was van oordeel dat dit amendement de conclusies van de top van Lissabon niet naar behoren weergeeft.

Amendement nr. 31

De Raad wees dit amendement af, omdat transparantie- en non-discriminatievoorschriften voor leveranciers van de universele dienst zeer belangrijk zijn om voor alle marktdeelnemers eerlijke voorwaarden te garanderen.

Amendement nr. 55

De Raad is van oordeel dat een wederkerigheidsvoorschrift voor toegang tot postdiensten in de lidstaten in de context van de interne markt misplaatst is.

Amendementen nrs. 30 en 42

De Raad wees deze amendementen af omdat bij de bestaande richtlijn al een comité is opgericht voor het doel dat met deze amendementen wordt nagestreefd. De bepalingen van Besluit 1999/468/EG van de Raad (het nieuwe comitologiebesluit) zijn automatisch van toepassing.

Amendementen nrs. 34 en 37

De Raad verwierp deze amendementen, die niet specifiek zijn voor de postsector en waarvan het doel al wordt bereikt door andere richtlijnen, zoals Richtlijn 2000/43/EG.

Amendement nr. 32

De Raad gaf er de voorkeur aan de achterliggende overweging (overweging 30 van het Commissievoorstel) te schrappen.

Amendement nr. 5

De Raad was van oordeel dat de formulering van dit amendement een weerspiegeling is van de verplichting van artikel 23 van Richtlijn 97/67/EG, waaraan al is voldaan. Opgemerkt zij evenwel dat artikel 7, lid 3, zoals herzien bij artikel 1, lid 1, van het gemeenschappelijk standpunt voorschrijft dat de Commissie in 2006 nog een onderzoek moet verrichten. Dit onderzoek wordt ook genoemd in overweging 24.

Amendement nr. 25

De Raad wees dit amendement af, omdat het voorstel de neutraliteit van Richtlijn 97/67/EG moet handhaven wat betreft de wijzen waarop de lidstaten kunnen waarborgen dat de universele dienst gehandhaafd wordt.
